

Rednik

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA

CVETJE - PIVO IN USPEH

Oseba dan so potekale prireditve v Laškem, Radečah in Rimskih Toplicah, od 1. do 1. julija. Začele so se s proslavo občinskega praznika laške občine, potem se je zvrstilo okoli trideset najrazličnejših turističnih, kulturnih, sportnih ter zabavnih prireditev. Ceravno so prireditve »pivo — cvetje« imela predvsem turistični značaj, je laška občina nudila na pogled vse kar zmore, k čemur teži. V celi vrsti prireditev, da ne omenimo dolgotrajnih pri-

prav, so sodelovale vse organizacije, vsi kolektivi. Občani so pokazali obilo vztrajnosti in koristne trme... predstava mora teči... Zadnji dan, ko so pričakovali največji obisk in za katerega so pripravili najbolj domač in zanimiv program, je ponajbolj jalo vreme.

Na zgornji sliki ognjemet nad Savinjo na predvečer zadnjega dne in desno prizor, ko svate kmečke oheci ustavijo pred šranjo. Več na 7. strani.

(Foto: M. GRESAK)

Ob jubileju Tomšičeve brigade

Nekdanji borci Tomšičeve brigade bodo 16. tega meseca v okviru praznovanj ob dnevu vstaje proslavili 25-letnico ustanovitve svoje enote. Ob tej priložnosti poobjavljamo odlomek iz spominske knjižice, ki jo je ob desetletnici izdal pripravljalni odbor.

V začetku 1944 je XIV. divizija s Tomšičevo, Bračičevo (katere jedro in komandni kader so predstavljali tomšičevci) in Serčerjevo brigado šla na enomesečni pohod bratstva in enotnosti preko Hrvaške, 6. februarja pa je prekoračila Sotlo. Bolj ali manj so znane te najbolj srdite borbe Tomšičeve brigade, borbe, ki jih je vodila v strahoviti tritedenski uničevalni ofenzivi. Nemci so se zavedali ogromne politične in vojaške nevarnosti, ki jo je zanje predstavljala XIV. divizija, če bi ji uspelo priti in se zadržati na Štajerskem. Toda kljub strahovito težavnim prilikam te nemške februarске ofenzive XIV. divizija in z njo Tomšičeva brigada ni klonila, temveč se je ob številnih žrtvah svojih najboljših borcev vendarle obdržala, zmagala in se brž okrepila ter kmalu nato še z večjim poletom tolkla okupatorja na štajerski, gorenjski in koroški zemlji...

Na Štajerskem se je Tomšičeva brigada spet številno močno okrepila in dobro oborožila z zaplenjenim orožjem ter se v okviru XIV. divizije oziroma IV. operativne cone znova tudi organizacijsko utrdila. Brigada je 1944 in 1945 tako rekoč neprestano vodila ogorčene boje, uničevala na Štajerskem nacistične postojanke, osvobajala razne kraje, hkrati pa so na starih tradicijah njeni borci močno dvigali duha oborožene borbe pri štajerskem ljudstvu...

27. februarja. Velik sneg. Švabska ofenziva se je končala prejšnji dan. V temni noči se iz neke pohorske vasi vije kolona proti progi Celje-Dravograd. Razmak 10 metrov. III. bataljon Tomšičeve gre na akcijo.

»Bodo videli hudiča, če smo še živi ali ne.«

Počasi se pomika vrsta strelcev proti postaji Dovže... Komandant Milenko postavlja zasede. Temne postave so že obkolile postajo ter polegale po tleh. Komandant Milenko skoči v postajno poslopje k telefonu. Osupli švabski uradnik zija z odprtimi usti. »Halo! Halo Slovenj Gradec! Tu partizanski bataljon XIV. divizije. Svaba pridi, mi čakamo!«

Izpolnite trenutke vašega oddiha s skodelico

Celje za svoj praznik

Celje je pripravljeno, da počasti svoj borbeni praznik 20. julij. V spomin na ustanovitev Prve celjske čete bo v mestu več prireditev in proslav. Osrednja bo seka-

kor na sam praznik, to je v četrtek, 20. julija. To bo slavnostna seja skupščine občine Celje, na katero bodo povabili tudi predstavnike družbeno političnih organizacij, borci Prve celjske čete, častne občane, pripadnike JLA in seveda zastopnike mest, s katerimi ima Celje bratske odnose in druge. Seja bo 20. julija ob devetih dopoldne v veliki dvorani Narodnega doma.

V počastitev celjskega praznika bo tudi več kulturnih in zlasti sportnih tekmovanj in prireditev. Medtem ko o sportnih poročamo na sportni strani, naj v naslednjih vrsticah opozorimo na ostale. Predvsem velja opozoriti, da je ansambel slovenskega ljudskega gledališča Celje odpovedal uprizoritev »Celjskih grofov«. Razlogi za to so utemeljeni. Sicer pa bodo v soboto, 15. julija ob devetih dopoldne odprli v Muzeju revolucije razstavo »300 let Celja«. Gre za zanimiv izbor fotografij in ostalih dokumentov o našem mestu. Razstavo pripravlja Zavod za spomeniško varstvo.

Na dan pred praznikom bo kolektiv Avto Celje odprl novo halo ob Ipavčevi ulici.

Slavnost bo ob desetih dopoldne.

V tedna do praznika celjske občine in dneva vstaje slovenskega naroda bosta odprta oba celjska muzeja, pa ne samo to, v njima bodo zagotovili tudi strokovno vodstvo. Tu gre za Muzej revolucije z razstavnim prostorom v Starem piskru pa tudi za Pokrajinski muzej z novimapidarijem M. B.

Občani in most

V Podlogu imajo zelo dotrajan most preko potoka. Ker občinska skupščina nima denarja za popravilo, s tem pa tudi krajevna skupnost ne, ga ne more popraviti. Zato občani koristniki pred uporabo vržejo čezenj deske in jih po uporabi zopet odpeljejo. Pri tej duhovitosti pa se vsiljuje misel, če s temi deskami, ko jih vsak zase prevaža, ne bi popravili več mostov, kot je samo podloški. Toda važno je, da nihče ne popusti. —ez

Ostane po starem

Svet za komunalo je za zadnjo sejo občinske skup-

Delegacija iz makedonije

V soboto dopoldne je občinski komite Zveze mladine v Celju obiskala tričlanska delegacija predsedstva Centralnega komiteja ZM Makedonije, ki jo je vodil predsednik CK. S predstavniki celjske občinske organizacije ZM so govorili o reorganizaciji Zveze mladine in nekaterih najaktualnejših vprašanj mladih ljudi.

ščine Zalec pripravil spremembo odloka o kategorizaciji cest IV. reda na področju občine. Po tem novem predlogu bi naj nekatere dosedanje ceste razglasili za manjvredne in jih s tem izločili iz vzdrževanja občine.

Kot je poudaril eden izmed odbornikov je s temi cestami tako, da je doslej z njimi upravljala občina, zdaj, ko bi pa zaradi dotrajanosti občina morala dati nekaj sredstev za popravilo, jih vrača občanom. Ker se odborniki niso strinjali s kategorizacijo posameznih odcepi, saj pri tem niso sodelovali krajevni činitelji, so predlog zavrnili. —ez

Vse upravne službe v Narodnem domu

Cetudi so se službe splošnega oddelka uprave skupščine občine Celje že pred dobrim mesecem preselile iz Gregorčičeve ulice številka 5 v Narodni dom, torej na sedež skupščine, so ljudje, ki skoraj vsak dan prihajajo v Gregorčičevo ulico in iščejo urade, ki jih tu ni več. Zato naj znova opozorimo, da je matični urad, zatem prijavna in odjavna služba, služba potnih in voznških dovoljenj v Narodnem domu, na Trgu svobode št. 9. V pritličju iste stavbe je tudi informacijska pisarna, kjer lahko občani dobijo vsa pojasnila glede zadev, uradov in podobno.

SE BO TO PONOVILO?

V vročih dneh je prav prijetno namakati oznojeno in utrujeno telo v hladni vodi. Celjani so bili pred dnevi za nekaj časa prikrašani za ta užitek, saj je bil celjski bazen zaprt.

Vodnjak, iz katerega črpajo vodo za bazen, je presahnil in tako ni bilo vode za normalno dovajanje sveže vode v bazen in za čiščenje filtrov. Voda je postala tako motna, da je presegala vse norme o čistosti vode v bazenih. Sanitarna inspekcija je ugotovila, da je voda samo umazana, medtem ko je bakteriološko v redu.

Torej zasedaj samo umazana, na srečo nič drugega. Kriv je seveda vodnjak, dobro pa bi bilo, da se to ne bi več ponovilo, vsaj poleti in v turistični sezoni ne.

»GRMEČI MOST« NA PRENOVLJENI CESTI

Od gostilne »Miklavžin« ob Dečkovi cesti, pa vse do mostu čez Koprivnico pri »Branih« je Vrnčeva cesta dobila lepo in gladko asfaltno prevleko. Prah se je za vedno poslovil iz tega dela mesta Celja.

Pa se je oglasil občan in nam povedal vzrok, zakaj turisti tako jadrno bežijo skozi Celje. E, zato pač, ker mislijo, da ima v Celju neurje svoj dom. Kriv je stari most čez Koprivnico pri novih blokih ob Vrnčevi cesti severno od I. osnovne šole. Ta most nemarno ropota, če pelje čez avtomobil. Mostnice so zrahljane in povzročajo grmenje.

Vendar to grmenje ni od letos. Most čez Koprivnico grmi že leta in leta. Toda poprej sta bila prah in blato hujši nadlogi. (Če imaš granulom, ne čutiš zoba, ki ske-li).

Občani Dolgega polja v okolici nove samopostrežne trgovine, občani Nove vasi, Zavodne, Medloga, Lopate in še drugih zaprašenih naselij, nikarte! Nikar ne pišite protestnih pism. Vemo, prav radi bi imeli tako asfaltirano cesto z »grmečim mostom« vred.

Je že tako, ljuba občina, nevaležnost je plačilo...

VZDRŽEVANJE KULTURNIH DOMOV

Vzdrževanje kulturnih domov v celjski občini je z zmanjšanjem sredstev amaterskim kulturnim organizacijam postalo velik problem. Na občinskem svetu Zveze kulturno prosvetnih organizacij so se odločili, da bodo najbolj potrebnim kulturnim domovom prispevali del sredstev za vzdrževanje, hkrati pa opozorili terenske organizacije, ki prav tako uporabljajo prostore domov, da tudi te prispevajo del sredstev za vzdrževanje. Člani odbora za dramsko vzgojo pri občinskem svetu bodo pregledali vse domove.

TEŽAVE Z IGRALCI

Prosvetno društvo Zarja Trnovlje in njegovi člani so dobro znani občanom Trnovlj in tudi širše okolice zaradi bolj ali manj kvalitetnih uprizoritev raznih dramskih iger. Tudi letos so se odločili, da bodo za poletne mesece pripravili igrto, to pot tragedijo Antona Medveda »Za pravdo in srce«. Igrto bi radi uprizorili avgusta, vendar se vedno ni dovolj igralskega kadra za novo predstavo. Kljub temu upajo, da bodo uspeli en zopet pritegniti nekaj tisoč gledalcev.

PRED TRETJO SEJO SKUPŠČINE OBČINE CELJE

VSE O KADRIH

Jutri bo tretja redna seja članov obeh zborov celjske občinske skupščine. Gre za sejo, ki bo med drugim obravnavala tista vprašanja, ki so te dni na tapeti ne samo v nekaterih občinskih političnih organizacijah, marveč tudi na sejah svetov pri občinski skupščini. V osrednji točki dnevnega reda bo namreč razprava o strukturi kadrov v gospodarstvu in v tej zvezi še informacija o štipendiranju. Poleg tega bodo odborniki imenovali predsednika in sodnika celjskega občinskega sodišča.

Na predlog sveta za notranjo politiko in splošne zadeve bodo odločali še o ustanovitvi postaje ljudske milice v Celju, ki pa bo imela svoj oddelek tudi v Vojniku. Nazadnje bodo odločali še o tem, katere delovne organizacije morajo ustanoviti organe in ekipe za varstvo pred naravnimi in drugimi hudimi nesrečami.

Glede na predlog dnevnega reda je očitno, da bodo glavno pozornost posvetili kadrovskim vprašanjem, zlasti pa strukturi zaposlenih v gospodarstvu. Analiza, ki jo je pripravil referat za kadre

v upravi skupščine, opozarja na številne probleme, ki sami po sebi zahtevajo rešitev. Upajmo, da bo skupščina s svojimi predlogi pripomogla k reševanju teh, izredno težkih vprašanj. —m

SPOLZKA CESTA

Voznik osebnega avtomobila KANCIJAN KURENT je vozil iz Štor proti Celju. Zaradi neprimerne hitrosti in spolzke ceste je začelo vozilo zanašati. Avtomobil je bočno trčil v drevo, pri čemer je dobil voznik poškodbo na glavi. Sopotnica TATJANA ROZMAN pa je dobila pretres možganov in rano na bradi.

SMRT V VENTILATORJU

V podjetju Klima Celje v delovni nesreči izgubil življenje 16-letni Alojz Jančič iz Laškega 249.

Zjutraj se je še dobre volje in velikih ciljev napotil kot vajenec 2. letnika v Klimo na delo in morda premišljal, ali bo popoldne šel v kino ali na kopanje.

Kmalu potem, ko je prišel na delo, je Alojz Jančič pri-

šel zbirati denar za malico in tako stopil tudi na področje preizkuševalne postaje velikih ventilatorjev na dvorišču podjetja. Ker uradnega stališča preiskovalne komisije še nimamo, lahko posreduje- mo samo nekatere izjave.

Sodelavec Franc Ivančič: »Šel sem v delavnico, ko je zaropotalo. Obrnil sem se in videl Jančiča v ventilatorju, ki ga je sukal.«

Branko Leben je v trenutku nesreče delal za ventilatorjem, ki je bil v pogonu zaradi preizkušnje: »Verjetno ni nihče videl kako se je zgodilo. Čul sem ropot in ustavil ventilator.«

Domnevamo lahko, da se je pokojni Jančič pri zbiranju denarja za malico preveč približal ventilatorju, ki so ga preizkušali. Sila privlačnosti ga je potegnila med lopute in mu odrezala glavo.

Stanko Novak, varnostni tehnik v Klimi: »Ne morem reči, če je Jančič že kdaj delal pri ventilatorjih. Pri preizkušanju ventilatorjev dela posebna usposobljena skupina. Na preizkuševalni postaji je predvidena varnostna ograja, visoka štiri metre, precej draga, vendar če bi preprečila izgubo človeškega življenja, je prepoceni.«

Uradno stališče o nesreči še ni znano, kljub temu pa nekaj vprašanj: Ali je zagotovljena varnost pri delu ljudem, ki preizkušajo ventilatorje? Zakaj na preizkuševalni postaji v Klimi nimajo varnostne ograje, čeprav imajo postajo že dve leti? Ali je res bilo potrebno življenje mladega človeka, da bodo to ograjo tudi postavili?

M. Seničar

Študijska knjižnica dograjena

V novem posloppu zaključujejo obrtna dela

Po dolgih letih so v Celju dogradili novo poslopje študijske knjižnice. Zgradba, ki pomeni tudi rešitev za Mestni muzej, bo veljala 289 milijonov starih dinarjev, to pa je 20 milijonov več od prvotne predvidene vsote; za toliko so se namreč povečali stroški zaradi zavlacvanja.

Novo poslopje, ki so ga zgradili po načrtu ing. arhitekta Sadarjev in njunih sodelavcev, je podaljšek stare grofije in se arhitektonsko vključuje v celotni stavbni kompleks. Projektanta nista imela lahkega dela, saj sta morala upoštevati prostor na porušenem traktu, hkrati pa v notranji prostorski razporeditvi tudi zahteve in potrebe Mestnega muzeja. Za oboje sta našla odlično rešitev. Prostori so smotrno razvrščeni in funkcionalni. Tako bo v kleti med drugim preparatorska delavnica in knjižničarica (ta tudi za potrebe Mestne ljudske knjižnice), v pritličju upravni prostori muzeja in razstavna dvorana za arheološko zbirko, v prvem nadstropju izposojevalnica in

čitalnica s 40 sedeži, v drugem nadstropju uprava knjižnice in ostali interni prostori, v mansardi pa več sob, namenjenih zbirkam, ki so bile doslej deponirane. (V zabojih je 30.000 knjig!) Štiri skladišča, povezana s stopnišči med seboj in z drugimi prostori, imajo poleg velike prostornine še to vrednost, da bodo knjige zaradi nižjih stropov dosegljive tudi na najvišjih polkah brez lestev.

Nova zgradba bo omogočila knjižnici vsestranski razvoj, zlasti pa pričetek nove dejavnosti v okviru oddelka za bibliografijo in dokumentacijo, kjer bodo na voljo podatki o vseh problemih celjskega območja. Poleg tega bodo uredili geografsko zbirko, zbirko muzikalij z morebitno disko-

teko, rokopise in droben tisk itd. V oddelku za rokopise in redkosti bodo prav tako uredili Levstikovo sobo, kasneje pa še Tomiško zapuščino. V novih prostorih bo dobila svoje mesto matična služba inštruktorja, ki bo nudila pomoč knjižnicam pri njihovem poslovanju; prirejali bodo lahko strokovne tečaje za izpopolnjevanje knjižničarskih kadrov in študijske sestanke javnih delavcev, ki bodo imeli na voljo seveda vso potrebno literaturo.

Knjižnica je vsekakor velika pridobitev ne samo za Celje, pač pa za celotno celjsko območje. Kot je ob tej priložnosti dejal njen upravnik prof. Vlado Novak, imata največji zaslug, da je zgradba dograjena, bivši predsednik in podpredsednik celjske občinske skupščine — Zdravko Trogar in Janez Kovačič. Tu di stroški spričo zahtevne konstrukcije niso pretirani.

dhr

Štefan Žviželj

svetljava ali pri odpravi prvih majavih korakov na odrski deski, pa do posredovanja, kajti poleg tega, da režira, tudi predse-

Iz tega je razvidno, da ima poleg dela tudi funkcije.

Ce ne sedi v pisarni, ga lahko srečaš, ko jezdi svojega jeklenega konjiča, kot da bi bilo kolo iz Talijanske vaze. Pa ni, ker je moped. Če ga tu ne utegneš videti, ga srečaš med člani trnoveljske Zarje, ko se pripravljajo ali pa že vadijo. Doma je baje malo.

Pri tem je poudaril, da se lahko tako vrazdaja samo zato, ker ima njegova soproga poleg ostalih dobrih lastnosti tudi razumevanje za kulturno dejavnost in je zato v zakonski jarem večidel vprežena sama.

»S kulturno dejavnostjo je danes tako, da s tem denarjem ne more nor-

malno živeti, da bi jo pa čisto zadavilo to ne, saj ji dajemo nekaj grošev. Pri tem je žalostno to, ker je resnica, da je namreč samo in le materialna plat ovira za strokovno poglobljeno delo. Če bo šlo tako naprej, bo od nekdanje slave slovenskega ljudskega gledališča ostala le — slava.«

Človek mu mora verjeti in pri tem ne sme na nikogar uperiti prst, da bi se naj potrosil s pepelom. Je že tako.

In sva nekoliko obrnila krmilo najinega pogovora in prepustila drugim naj rešujejo potapljanje voza boginje Talije. Vsaj potkusila sva, kar se nama pa ni najbolje posrečilo. Štefan razpravlja samo o kulturni dejavnosti. Pri tem vedno znova zaide k odrskim deskam.

»Trdim, da v taki psihozi, ko nad gledališčem visi nereseno finančno vprašanje, ti ljudje ne bodo ni-

česar naredili, pa četudi dajo dušo iz sebe.

Na podeželju, kjer društva prav tako ne delajo, pa ni vprašanje samo denarja. Tam manjkajo kadri, ljudje, ki v tem tempu komercializacije najdejo čas tudi za amatersko dejavnost.

Prepričan sem, da čisti amaterizem ne bo nikoli izumrl, kajti ljubiteljev je in bo dovolj. Drži pa, da jih je vse manj.«

Štefan Žviželj se ukvarja z amatersko dramsko dejavnostjo že sedemnajst let. Začel je kot solarček. Pri tem je posebej razno razne like, doživljal brezimne vloge ali pa krojil in oblikoval drugim vloge. Enim težje, drugim lažje. Opustil ali popustil, pa doslej še ni nikoli. Može ga je ravno zato nekoliko zbudila moja pripomba, da o Zarji v Trnovljah že dolgo nismo nič slišali.

»Mistiš zato, ker vi niste toliko pisali? Ne, pri nas vedno delamo. Vsako leto pripravimo in naštudiramo dnoje, troje del. In

če to primerjaš z delom drugih organizacij sumamurum — veliko.«

— V Nedeljskem smolani brati, da iščete amaterske igralce za film. Ali se boste ukvarjali tudi s filmom?

»Tokrat smo posodili samo naslov. Kolikor vem iz tega ni bilo nič. V programu pa imamo tudi to dejavnost.«

— Torej bo Celje dobilo lastno filmsko industrijo? — O industriji ne bi mogli govoriti, o snemanju pa.

Nisem ga vprašal o denarju, ker sem prepričan, da že vnaprej vem kaj bi mi odgovoril. Vsekakor pa je zamisel zanimiva, če že ni izvedljiva.

Popila sva kavo in se poslovila. Mimogrede sem še razumel, da mora tega dne na večer tja in tja na vaje. Torej k odrskim deskam.

Nani

OBRAZI

P. P.
161

CESTA SKOZI PARK

Ze »Pavliha« je pred kratkim obiskal desno nabrežje čiste in bistre Savinje.

No, prejšnji teden pa je »Pavliha« pri ponovnem obisku obstal kot okamenel pred porušeno tablo na koncu parka, do koder sedaj le poltrajajo cesto skozi park. Nikamor naprej. Saj tam se začne vendar še bolj prahna in neurejena cesta. Za stanovalce ob tej cesti, še bolj pa za občudovalce našega »lepega mesta« skrbijo posebno brezobzirni motorizirani vozniki oziroma jih prikrašajo za dober zrak ter jim pljuča, lase, obleke, čevlje in nohavice »im-pregnirajo« z dodatkom neznoznega prahu.

Torej za poltvanje ceste do konca parka niti korak dalje. Kot prostovoljec — borec 1918/19 sem se spomnil na napis ob Vrbškem jezeru:

»Bis daher die Serbischen Reiter und nicht ein Schritt weiter.«

rl.

Akcija počasi napreduje

Ni baje škodljivo — lepo pa tudi ni

NA KRATKO

INGRADOVI VAJENCI NA ČESKEM

Med kolektivoma celjskega gradbenega podjetja Ingrad ter enakim podjetjem v čeških Budjovicah je prišlo v zadnjem času do uspešnega sodelovanja, ki se je med drugim pokazalo tudi v izmenjavi skupin vajencev. Tako je na Češko odpotovalo enajst vajencev celjskega podjetja enako število mladih gostov iz Češke pa je prišlo v Celje. Poleg tega je sedemnajst članov Ingrada sodelovalo v Budjovicah na športnih igrah gradbinev. Celjani so nastopili v odbojki, namiznem tenisu in šahu.

— m

PRAZNIK V KOMPOLAH

Učenci in kolektiv podružnične šole v Kompolah nad Štorami so praznik 4. julija počastili na svojstven način. Na pobudo turističnega in hortikulturnega društva so namreč uredili pri šoli travnišče, cvetlične grede, ribnik, vodomet pa tudi ograjo. Del dvorišča so usposobili tudi za športno igrišče. Vse to so na sam praznik pokazali domačinom, razen tega pa odprli tudi razstavo šolskih izdelkov štorske in kompolške mladine.

— m

SODNIKI OKROŽNIH SODIŠČ

Republiški zbor republiške skupščine je na zadnji seji konec junija izvolil predsednike in sodnike okrožnih sodišč ter okrožnih gospodarskih sodišč. Tako je bil za predsednika okrožnega sodišča v Celju znova izvoljen Drago Marovič, za sodnike pa dr. Leon Berlic, Janko Cigoj, Ludvik Maroša, Mihaela Nečmar, Slavko Nemanič, Boris Strohšack in Vekoslav Tanko. Okrožnemu gospodarskemu sodišču v Celju so tudi naprej predsedoval Marjan Bele, za sodnike v novi dobi pa so bili izvoljeni Bojan Grčar, Ivan Lesjak in Franc Poderžaj.

— m

AKCIJA V LJUBEČNI

Krajevna organizacija Rdečega križa Ljubecna je organizirala pod vodstvom predsednice Pavle Feldin avtobusni izlet v smeri Rogaska Slatina—Žetale—Trakošan z ogledom zgodovinskih znamenitosti — Kumrovec in obiskom Titovega rojstnega doma — Podčetrtek. Izlet je imel namen še bolj utrditi sodelovanje občanov Ljubecne s člani krajevne organizacije Rdečega križa. Ob tej priložnosti so med izletniki izvedli nabiralo akcijo prostovoljnih denarnih prispevkov za socialno dejavnost organizacije Rdečega križa s prodajanjem posebnih znakov v korist boja proti tuberkulozi.

Pretekli ponedeljek se je popoldan nad Gaberjem valil gost črn dim in se vlekel proti severozahodu. Se sreča, da je pihal precej močan veter in gnal črne oblake v višino. Ljudje so seveda takoj pomislili na Cinkarno, ki pa tokrat ni bila kriva. Pri tovarni EMO so baje otroci zakurili odpadni ter, ki nezavarovan leži izven tovarniškega območja (?). Gasilci iz EMO so bili hitro na kraju požara in gasili. Zanimivo obliko pomoči so izbrali v Zični, kjer so prispevali 1.400.000 Sdin. Del teh sredstev je iz sklada skupne porabe, drugi del pa so ustvarili tako, da je tovarna darovala reprodukcijski material, delavci pa so ga izven rednega delovnega časa izoblikovali v končne izdelke.

Med ljudmi so vsake sorte...

Salto mortale neke morale

Tisti dan, ko so na Srednjem vzhodu zagrmeli topovi in ko se je mednarodni položaj napel kot struna, je znanka prebledela kot zid. Goreče, kot da bi molila, je vzdihnila! — Čeprav bi jedli samo en-

krat na dan, samo da bi ne bilo vojne. —

Od takrat je minil mesec. Pri znancih so jedli vsak dan petkrat in to ne slabo. Hodili so se kopat in celo v »Celeia« so jo mahnil, kaj se je neka ženska zaradi poletne vročine slekla do poga.

Kadar mine mesec dni, je med vsemi dnevi tistega meseca tudi dan izplačila osebnih dohodkov. Mož je prinesel domov malenkost manj kot druge mesece. Manjka joča vsota je bila manjša od zapravljenih v »Celeia«. Mož je

povedal, da so v kolektivu sklenili podariti enodnevni zaslužek žrtvam agresije na Srednjem vzhodu. Pa je bil ogenj v strehi:

— Kakšna nesramnost! Kaj nas vendar brigajo prepri tam doli v tistem ničevnem pesku!

Tako se je vzburla znanka, da ni bilo več niti trohice pobožnosti v njej in namesto bledice ji je obraz zalila kri.

Vas ta primer ne spominja na tisto anekdoto o človeku, ki je padel v vodo, pa ni znal plavati in ki je bogu za rešitev obljubil več, kot je žil pripravljen dati? Če zgodbe ne veste, naj vam jo pove kak znanec.

Krvoločne čveke

Cirkus »Orfej« je zadnji dan predstavo občutno skrajšal. Mične in pogumne Monike Gradišnik z njenimi levi ni bilo na spregled. Zakaj? Kaj niste slišali, da so levi v času parjenja hudimano nevarni. Cirkuski ljudje so celo zbirali prispevke za žrtve zveri.

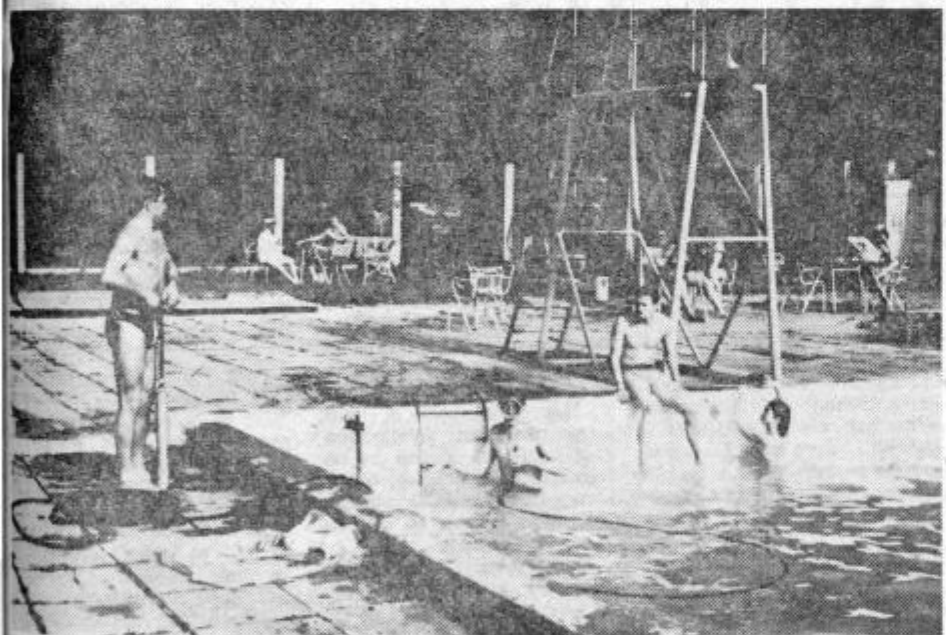
Kak dan po slovesu cirkusa, o groza! Zgodilo se je ba je v Kranju. Seksualno vzburljeni lev je renčal, potem pa šavsnil. Šavsnil je v roko lepe krotiteljice. Levi so zavohali kri, planili, šavsnili jih je vseh šest in Monike ni bilo več.

— Kako mi je danes žal, da nisem nič prispevala v

sklad za nezavarovane krotitelje divjih zveri. — (Na cesti ujeta izjava).

Po naključju smo oni dan govorili s kolegi novinarji iz Kranja. Pri najboljši volji nam ne morejo opisati krvavega dogodka, ker ga enostavno ni bilo. Tudi Kranjčani so prikrajšani za krvavo zgodbo, ki se je porodila v Celju v kdo ve kateri glavi. Pogumne Monike nismo mogli dobiti, da bi se preko nas opravičila, kako zaenkrat še ne utegne ustreči celjskim čvekam.

Sicer pa je bržčas čveke težje krotiti kot zaljubljene leve.

Krožek za podvodne dejavnosti pri Ljudski tehniki »EMO« je za svoje člane pripravil potapljaške vaje v bazenu v Rimskih Toplicah. Vaje, ki so jih že zaključili, so bile priprava za potapljaško dejavnost na morju v večjih globinah. Najboljši so namreč že odšli v Punat na otok Krk, kjer bodo poleg potapljanja gojili še športni podvodni ribolov, obenem pa snemali pod vodo z 8 mm filmsko kamero. (Foto: P. Božič)

CELJE • ZALEC • MOZIRJE • VELENJE • SOSTANJ • SLOVENJ GRADEC • DRAVOGRAD • RAVNE NA KOROŠKEM • BREZICE •

IŠČEMO NOVE NAGRAJENCE

NAGRADE

OSEBNI AVTOMOBIL »ŠKODA« 1000 MB

in še 49 drugih nagrad v skupni vrednosti nad 8 milijonov starih dinarjev.

Pri zbiranju bodo upoštevani tudi vlagatelji, ki bodo vložili svoje prihranke pri katerikoli pošti na območju Kreditne banke Celje in njenih poslovnih enot.

KREDITNA BANKA CELJE

SEVNICA • LASKO • MEZICA • RADLJE OB DRAVI • SLOVENSKA BISTRICA • PREVALJE • SLOVENSKE KONJICE • ROGAŠKA SLATINA •

Splet mladosti in veselja

V Vinkovcih se je zbralo preko 500 mladih iz Titograda, Ohrida, Tuzle, Zrenjanina in Celja na tradicionalnih mladinskih igrah.

Kje bomo spali, kaj bomo jedli, kakšni bodo rezultati. Na tisoče je bilo drobnih vprašanj, ki so si jih zastavljali mladi Celjani, ko so ob koncu meseca junija potovali na XIII. igre Bratstva in enotnosti. Nekateri so bili prvič na igrah, bili pa so tudi petkratni udeleženci, ki so poznali tudi mlade iz drugih mest. Najlepše je ponovno srečanje.

Pred domom mladine v Vinkovcih je Celjane pričakovala velika skupina deklet doma-

čink, ki so za tri dni sprejele naša dekleta na stanovanje. Fantje so se napotili na spanje v gimnazijo, od koder pa so prišli razočarani obrazov. Prenočišča so bila izredno slaba. Nekateri so že obupali. Vročina, dolgo potovanje, slaba ležišča in še druge manjše nevšečnosti so povzročile nezadovoljstvo. Vendar je bil to samo dan pred pričetkom iger.

Na stadionu malih športov, kjer je bila svečana otvoritev iger, je bilo stanje že dru-

gačno. Ves čas defileja se je iz celjskih vrst čula neugna slovenska narodna pesem. Besede pokrovitelja iger Tomislava Badovinca in telegram predsednika Titu so udeleženci iger pozdravili z dolgotrajnim ploskanjem. Igre so bile odprte.

Čeprav smo bili utrujeni, nismo mislili na počitek. Moramo spoznati Vinkovce in ostale mlade ljudi. Ko se je ura bližala polnoči, so se v tiho noč menjavale vse pesmi naše domovine. Slovenci so pomagali Bosancem in obratno, vsakdo je bil vesel življenja, vesel prekipajoče mladosti.

Drugi dan se je pričelo. Na roketnem igrišču je sedela velika množica navdušenih gledalcev. Celjski fantje so imeli težko delo, saj so gledalci od njih kot ligašev pričakovali več kot dobro igro. Prva zmaga nad favorizirano ekipo Vinkovcev je prinesla veliko veselje v celjski tabor, izguba s tuzlanskimi mladinci pa žalost. Po treh napornih dneh pa so bili Celjani v roketu le prvi in to zasluženno. Za vsak dan so na zaključku izpili še steklenico Fruškogorskega bisera.

Atletiki, ki so tekmovali prvi dan, so navdušili stadion. Zanimivo je bilo poslušati tekmovalke iz ostalih mest: »Ali je prišla Lubejeva? Res škoda.« Seje tedaj smo videli, ka-

ko našo Marjano Lubej dobro poznajo in se je, neskončno rečeno, tudi bojilo. Fantje in dekleta so v atletiki zasedli prvo mesto.

Plavalci, telovadci in odbojkarji so zasedli nekoliko slabša mesta, prav vsi pa so se posebej odlikovali kot izredno poštvalne in prizadevne skupine. Dekleta so v odbojki zasedla celo drugo mesto.

Največ priznanja v posebnem taboru so poželi mali celjski taborniki, še učenci osnovnih šol. Poleg diplome za drugo mesto so dobili še posebno priznanje organizatorja za iznajdljivost in popolno znanje.

»Vasovalci« iz Frankolovega, ki so Vinkovčanom in ostalim predstavili slovensko narodno pesem, so kot tudi pevka zabavnih melodij Marta Held, zaslužili dolgo ploskanje.

Trije dnevi so minili hitro, še prehitro. Na zaključku iger so bili vsi zadovoljni, udeleženci in organizatorji. Sklenili so nova poznanstva in utrdili vezi med mladimi iz vse naše domovine.

Na sestanku predstavnikov mladih iz vseh šestih mest so se odločili, da bodo prihodnje, to je XIV. igre v Celju. Tako drugo leto tudi nas čaka naloga sprejeti mlade iz petih bratskih republik in jim omogočiti čimprijetnejše bivanje v našem mestu.

Ko smo se poslovljali, je vsakdo rekel: »Na svidenje v Celju.«

M. SENICAR

BESEDA

MLADIH

MLADI, SODELUJTE!

Mladinska stran »Beseda mladih« je namenjena vam mladim. Saj to pove že naslov. Moram pa povedati, da smo v uredništvu nekoliko razočarani nad vašim sodelovanjem. Želimo si, da bi nam pošiljali čim več prispevkov, ki jih bomo vsekakor objavili, obenem pa nam predlagajte, kako bi stran izboljšali. Če do izida prihodnje številke pričakujemo cel kup vaših pisem. To je naša želja, na delo!

UREDNIŠTVO

ZANIMANJE MLADIH

Služim vojaški rok v Novem Sadu, redno pa prebiram Celjski tednik. Tokrat sem sklenil, da bom napisal nekaj vrstic o mladih.

Delo mladine na podeželju je vse bolj pasivno, saj mladi želijo imeti več prostega časa in odhajajo na delo v industrijska mesta. Tam se tudi lahko vključujejo v razne panoge športa in družbenega življenja. Primeri pa so, da mladi v mestih ostanejo pozabljeni, ker jih nihče ne usmerja, kamor bi bilo

potrebno. Zato ni čudno, da toliko govorimo o problemih mladih.

Mladi, ki so ostali na podeželju, se za športno in kulturno-zabavno življenje zanimajo mnogo. Sami težko pomagajo, učitelji, ki so vaški inteligenti, pa premalo aktivni. Ne smemo se torej čuditi, če so mladi ci premalo vzgojeni v družbenega življenja.

V mestih je mnogo mladih, ki zaidejo na stranpoti in se nemalokrat znajdejo v raznih vzgojnih zavodih. To so predvsem mladi, kateri stari so zaposleni in nimajo časa, da bi jih vzgajali. Mladi se navadijo potepati po nekaterih odraslih, jim ne ljubi delati. Mislim, kako bi najlažje živeli.

Za vzgojo otrok bi bilo koristno, ko bi matere ostale doma, očetje pa bi seveda imeli večji zaslužek. Od tega bi imeli trojno korist: otroci bi bili dobro vzgojeni, matere bi se socialno delo bi bi manj obremenjeni, mlade pa bi lahko vključili v proizvodnjo, kjer danes le težko najdejo delovno mesto.

Tudi člani Zveze komunistov bi se morali bolj zanimali za mlade. Pomagati jim morali, prav tako pa bi jih morali več sprejeti v svoje članov ZK. Očitno je namreč, da je vedno manj mladih članov ZK. Smatramo, da bi z večjo aktivnostjo komunistov mladi prej spoznali našo socialistično družbo in se lažje prilagodili njenemu v njej.

ROK LESKOVSKI

MLADI V ŽALCU

Predstavnice mladine v Zalcu smo zmotili pri jedi, vendar smo takoj prešli na temo razgovora: delo mladinske organizacije v Zalcu.

Pasivnih in aktivnih članov, ki vztrajno iščejo svoje take ali drugače ideale v današnji družbeni stvarnosti. Krog njihove aktivnosti je sicer pester, vendar pa se njihova prizadevnost popolnoma porazgubi. Mislim na razcepljenost mladine v Zalcu. Tako naj bi športniki (v pretežni večini mladinci) tvorili nekakšen športni aristokratski vrh žalske mladine, ki ga prav malo zanimajo druge oblike kulturnega življenja oziroma delovanja. Vendar pa se ta odtujenost izgubi v gostilni ob malinovcu ali alkoholu.

Mogoče se malo hvalnic? Mladinska organizacija je v precejšnji meri nosilec kulturnih prireditev. Priredili

smo proslavo ob 29. novembru, sestavili smo program za silvestrovanje, priredili proslavo in splošno ljudsko rajanje ob Dnevu žena (s precejšnjo izgubo v mladinski blagajni), slavnostno akademijo ob dnevu mladosti (vendar je slavnostni del odpadel, ker je bila dvorana popolnoma prazna; ob koncu je bilo le nekaj veselih parov). Poskrbeli smo tudi za ljubitelje beat glasbe, saj so jim kar dvakrat igrali Kameleoni. Žalski mladinci so se v manjši meri udeležili tudi ostalih prireditev. Omembe vredna je tudi organizacija likovne razstave slikarja amaterja Miloša Vastiča, člana RELIKA iz Trbovelj.

Mogoče je za majhno aktivnost mladincev oziroma mladinske organizacije v Zalcu krivo tudi slabo finančno stanje in precejšnja nezainteresiranost članstva Prosvet-

no kulturnega društva Svoboda.

Za prirejanje mladinskih sestankov in manjših prireditev imajo mladinci enkrat tedensko na razpolago Klub družbenih organizacij. Razumljivo je, da je to premalo, saj bi mladinci potrebovali svoje prostore z manjšim odrom. Precej mladincev se navdušuje za amatersko dramsko dejavnost, ti pa so glede na navedene težave onemogočeni pri svojem delu. V precejšnji meri je delni vzrok pasivnosti žalske mladine tudi nehalno in nezainteresirano žalsko občinstvo. Imeli smo kvalitetne predstave, vendar so bile zelo slabo obiskane.

Avto, televizija in ostali predmeti višjega standarda nam ne morejo nuditi vsega, zato bo treba v mladincih še razvijati ideale in bolj skrbeti za kulturno življenje.

DR. FRANC PLANINSEK

POLETNE

PREDSTAVLJAMO

Tatjana Pavšer

je učenka osmega razreda IV osnovne šole v Celju, stara pa je trinajst let.

Tatjana je bila na atletskem stadionu, kjer je pravkar končala z vadbo, zato smo jo povabili na kratek razgovor.

»Kakšne bodo tvoje počitnice glede na učni uspeh?«

— Izdelala sem s prav dobrim uspehom, zato bodo počitnice prijetne. Odsla bom v Umag — seveda s starši, kajti same me ne pustijo.

»Kdaj si bila sprejeta v mladinsko organizacijo?«

— 25. maja letos so nas sprejeli.

»Ali čutiš kakšno spremembo v delu med pionirsko in mladinsko organizacijo?«

— Razlike v delu pravzaprav nisem opazila. »Si v mladinski organizaciji morda sprejela kako funkcijo?«

— Sem poverjenica podmladka Rdečega križa. V podmladku se na sestankih dogovarjamo, kako naj bi bilo naše delo. Za socialno ogrožene učence zbiramo obleko in šolske potrebščine, pomagamo pa jim tudi pri učenju.

»In kako je s tvojim konjičkom — atletiko?«

— Učitelj v šoli so mi predlagali, da bi pričela z redno vadbo. Na Pionirski olimpiadi sem bila prva v teku na 60 metrov, zatem pa sem pričela vaditi. Z razmerami v društvu sem zadovoljna, saj je vse v redu. Vadam teke, vendar so moji rezultati iz dneva v dan slabši. V začetku sem bila namreč spočita, zato bodo moji rezultati slabši, dokler se ne navadim. Moram pa pripomniti, da treningi niso naporni.

»Kako izrabljaš svoj prosti čas?«

— Rada se kopam v celjskem bazenu. Mnogo tudi čitam, predvsem leposlovne knjige.

»Kakšne pa so tvoje želje za prihodnost?«

— Imam mnogo želja. Moja največja želja pa je, da bi v šoli in v atletiki dosegla lepe uspehe.

V. VIDMAR

Poletje nam lahko poleg prijetnih doživetij prinese tudi nevšečnosti, nesreče in obolenja. Zato bo prav, če se spomnimo že večinoma znanih navodil, kako ob takih dogodkih ravnamo.

Med poletno vročino nastopijo tudi nenadne ohladi. Če v takem hladnem vremenu vztrajamo v lahki obleki, se lahko nalezemo poštenega prehlada in nahoda. Vkljub nekaterim ustaljenim modnim navadam ni potrebno, da tudi v vročih dneh nosimo toplo obleko. Predvsem velja to za moške v suknjičih ali za majhne otroke v volnenih žabakah in jopicah. Poletna obleka naj bo lahka, ohlapna vendar prilagojena dejanskim toplotnim razmeram.

Poleti in v zgodnji jeseni se znatno poveča število obolenj za grižo, tifusom, paratifusom, zastrupitvami s hrano, nalezljivimi driskami

malih otrok in podobnimi črevesnimi obolenji. Povzročitelji teh bolezni izločajo bolniki, prebolevalniki ali bacilonosci z blatom, redkeje z vodo. Prenašajo se s okuženimi rokami in predmeti, z vodo, mlekom in drugo hrano, posebno s sadjem in zelenjavo ter ostalo hrano, ki jo uživamo presno. Važno vlogo imajo pri tem tudi muhe.

Ne bom našteval znakov teh obolenj, ki so na splošno precej znani. Pogovorimo se o nekaterih ukrepih, ki so potrebni, da ne pride do teh bolezni. To so: higijensko izločevanje človekovih izločkov ter redno čiščenje in razkuževanje stranišč;

posebna skrb za osebno higieno, posebno še za redno umivanje rok in to še prav posebno pred jedjo;

uničevanje muh in zavarovanje hrane pred muhami, mišmi in podganami;

preprečevanje kvarjenja živil. V vročih dnevih se posebno radi pokvarijo mleko, meso, mesni izdelki, sadje in zelenjava;

redno in higijensko odstranjevanje ostankov hrane in živil;

ne uživamo sumljive ali pokvarjene hrane; vse sadje pred uporabo dobro operimo v čisti vodi.

ne pijmo vode iz ne-higijensko urejenih vodnjakov, studencev, rek in potokov;

če zbolite sami ali član vaše družine za katero od navedenih bolezni, pokličite zdravnika. Zdravstvena

služba mora poleg zdravljenja obolenja po možnosti poklicati vir okužbe in ukrepati vse potrebno, da ne pride večjega števila obolenj.

Prebavne motnje lahko povzročijo tudi uživanje nezrelega sadja, prekomerno pitje hladne vode ali drugih mrzlih pijač, posebno če je človek razgret.

Močno nevarne so zastrupitve z gobami. Pri njih je potrebna še posebna previdnost in natančnost.

Kopanje in sončenje sta razvedrilo, nabiranje novih moči in tudi zdravilo. Oboje moramo uživati in uporabljati v določenih mejah. Delovanje sončnih žarkov je poleti zelo močno, posebno na morju in v gorah. V mestih, npr. pri nas v Celju, je to delovanje veliko manjše.

S sončenjem pričnemo vedno počasi. Prvi dan je že pol ure kar dovolj, pri otrocih še manj. Pred sončnimi opeklinami se najlepše zavaruje, če namažemo kožo z oljem; najcenejše in skoraj najboljšje je oljivo olje. Če so opekline le nastale, namažemo kožo z mastno kremo. Priporočamo mazilo iz coderm. Dobite ga v vsaki lekarni. Z opečeno kožo ne smemo ponovno na sonce, dokler vnetje kože ne mine. Posebno nevarno je sončenje delov kože, ki so se obližali. Na teh mestih je koža močno občutljiva, ponovno vnetje pogosto zapusti prijetne rjave lise. Ne pozabimo, da nas sonce v vodi tako opeče kot na suhem. Če da rahla megla v gorah ne ovira delovanja sončnih žarkov. Pri kopanju ne smemo biti predolgo v vodi, da

Slavje kurirjev v Taboru

**SREČANJA PO VEČ KOT DVAJSETIH LETIH
PRAZNOVANJA SE JE UDELEŽILO VEČ STO KURIRJEV IN OKROG 4000 OBCANOV
PO SVEČANOSTI OB ODKRITJU SPOMENIKA SE
JE MNOŽICA ZVRSTILA PRI KUHINJI S PARTIZAN-
SKIM GOLAZEM**

Letošnja osrednja proslava ob dnevu borcev je bila v Taboru v Savinjski dolini. Minulo nedeljo je namreč občinski odbor Zveze borcev iz Zalca organiziral srečanje nekdanjih kurirjev TV postaja, civilnih in vojaških linij. Na področju Savinjske doline je v času narodnoosvobodilne vojne delovalo okrog 800 kurirjev. Borbo je preživel okrog 350 kurirjev, od katerih je večina udeležila nedeljskega srečanja v Taboru.

Skulpturo kurirja, ki je delo pokojnega akademskega kiparja Napotnika iz Šoštanja, je poklonil Edo Golc, odprl pa nekdanji komandant linij Maks Senica. Zbrane je pozdravil predsednik pripravljene odbora Drago Antlova.

Prireditelji so pripravili bogat kulturni program. Po programu je zbranim spregovoril predsednik občinskega odbora Zveze borcev iz Zalca Rudi Glensek ter nekdanji komandant štajerskih kurirjev Edi Golc.

Poleg velikega števila občanov iz Savinjske doline se je srečanja udeležilo tudi veliko mladih nekdanjih kurirjev, med katerimi je bilo mnogo takih, ki so se na tem srečanju videli prvič po osvobo-

ditvi. Poleg borcev kurirjev iz žalske občine so se srečanja udeležili tudi borci kurirji iz moziške, velenjske, celjske, laške in pa iz revirskih občin. Ob tej priložnosti smo zaprosili dva udeležence in nekdanja kurirja borca, da bi za naše bralce povedala enega izmed nešteti doživetij in akcij pred več kot dvajsetimi leti.

ALBIN REHAR, ki je prevzel poveljstvo od Lojzeta Vučajnika, pripoveduje, kako je skupina kurirjev s TV postaja 24 izvedla akcijo za odvzem orožja stražarjem celjskega vodovoda:

»Od obveščevalcev smo dobili podatke, da bodo tistega dne vsi stražarji ob črpalki. To je bila skupina čuvarjev, ki so stražili mestni vodovod. Bil so večinoma Slovenci, šoferji, ki so prevažali trgovinam prehranbeni material.

Naša akcija je imela dva namena. Predvsem, da bi razorožili te čuvarje, ker je primanjkovalo orožja, obenem pa izvršili mobilizacijo. Ko smo prišli do čuvarnice, smo ugotovili, da so bili podatki od obveščevalcev točni, saj so bili razen dveh stražarjev vsi zbrani v prostoru, kjer so se pomenkovali ob kartanju. Onadva, ki sta bila zunaj, sta

ob našem sroko kviskus! tako zrinila, da sta imela usta odprta še takrat, ko smo močili cevi pušk že v prostor. Izkoristili smo presenečenje in jih nemudoma razorožili. Poveljeval jim je Nemeč, ki je bil izredno osovražen. Tudi ta ni prišel do sape.

Zaplenili smo 15 pušk, raketo pištolo, brzostrelko in večjo količino streliva. Tako po razorožitvi smo jih gnali do griškega mostu, kjer smo jih izpustili. Pri tej akciji so se nam trije od stražarjev pridružili ter se vključili v enote kamniško-zasavskega odreda.

Mi, kurirji na TV postajah, smo imeli poleg kurirske službe, ki je bila najpomembnejša, še razne druge naloge. Med najbistvenejše je vsekakor sodilo aktivistično delo.

GLASBA V GOZDU

MILKO PAVLIN — SAŠA je bil najprej pri obveščevalnem centru, kateremu je poveljevala Jezernikova Tatjana. Nato je bil premeščen v tehniko »Cankar«, kamor ga je poslal pokrajinski tehnik za štajersko Rado Zakonjšek — Cankar, da bi organiziral radio-fototehniko na štajerskem. Po dolgem iskanju in razmišljanju se je Milko odločil, da bi s sodelavcem inženirjem Nacetom, ki danes živi v Mariboru, uredila tehniko malo nad njegovim rojstnim krajem, nad Loko pri Taboru, v gozdovih pod Mrzlico. Izbral so obronke Parti-

zanskega vrha in zgradili bunker. Električno napeljavo so napeljali po žici, ki so jo zakamufirali v razpoko nosilnega droga. Imeli so samo fazo, medtem ko so ozemljili

prej, dokler nisi stopil pred vrata. Verjetno tudi zaradi tega ni bil vse do zmage odkrit.

To sta dve zgodbi, ki jih danes pripovedujejo s sme-

Po svečanosti so nekdanjim borcev-kurirjem postregli s partizanskim golažem

tev uredili tako, da so v potok, malo pod bunkerjem zakopali in navezali bakren kotel. V tem bunkerju so izdelovali ves fotomaterial za vse naše brigade, poleg tega pa še polnili akumulatorje za druge tehnike.

»Nekoč sva z ing. Nacetom pustila odprta vrata bunkerja. Bil je lep in miren sončen dan, pa sva nekoliko zanemarljivo previdnost,« pripoveduje Milko Pavlin — Saša. »Stopil sem slučajno med vrata in zagledal na jasi iznad bunkerja, ki je bil skrit v globeli — skupino nemških vojakov. Ker sva z Nacetom imela v bunkerju elektriko in še marsikaj, kar v drugih tehnikah niso imeli, se je pri nama znašel tudi radijski sprejemnik. In ta je v tem trenutku oddajal zabavno glasbo. Uzel sem Nemeč, ki so z glavami vrteli in gledali po smrekah — od kod glasba. Planil sem nazaj v bunker in ugasnil radio. Z Nacetom sva pograbila vsak svojo bombo in čakala. Umanjiti se v nobenem primeru ne bi mogla.

Ko se danes spomnim tega dogodka in o njem razmišljam, se mi zdi edini logičen zaključek ta, da so bili Nemci prepričani, da je bila glasba v gozdu odboj iz doline. Rešilo pa naju je to, da je bil bunker sila lepo skrit, tako, da ga nisi mogel ujeti

hom, vendar kljub temu lepo ilustrirata takratno delo in počutje teh ljudi, ki so v veliki meri pripomogli k zmagi.

PORAST ČREVESNIH BOLENIJ

Lani so v Trbovljah zabeležili skupaj 560 primerov nalezljivih bolezni. Zaskrbljujoč je zlasti porast črevesnih infekcij, predvsem griže in paratifusa, kar je prav gotovo pogojeno z neurejeno kanalizacijo ter s preskrbo s pitno vodo, ki je okužena z bakterijami. V epidemiološkem pogledu pa predstavljajo precejšnjo nevarnost podgane in miši, ki so se zaradi slabo urejenih komunalnih naprav razmnožile v tolikšni meri, da predstavljajo izredno pereč problem. Za leto je v Trbovljah sicer predvidena deratizacija za celotno mestno področje, vendar se poraja vprašanje, če bodo akcijo sploh izvedli, ker Občinska skupščina Trbovlje ne more izproračuna zagotoviti potrebne denarja.

PRENESLI ARHIV

Odborniki žalske občinske skupščine so sprejeli sklep, naj opravi službo varstva in urejuje arhivsko gradivo Zgodovinski arhiv v Celju, ker je del teh nalog opravljal že doslej.

Lani je namreč republiška skupščina izdala zakon, s katerim je zavarovala arhivsko gradivo, ki ga naj urejujejo posebni zavodi pri občinah ali pa za več občin skupaj. Upati je, da bo občinska skupščina dodelila zavodu tudi denar.

SESTANEK Z DIREKTORJI

Občinska skupščina Trbovlje je sklicala sestanek z direktorji delovnih organizacij na katerem so razpravljali o stanju in problemih v zvezi s financiranjem šolstva II. stopnje, obravnavali so nekatere probleme na področju gospodarstva, predvsem v zvezi z zaposlovanjem, podana pa je bila tudi informacija o težah za regionalni razvoj gospodarstva v Revirjih. Zraven tega so razpravljali še o zbiranju pomoči arabskim državam in Vietnamu.

OBVESTILO ZDRAVILIŠČA IN TD DOBRNA

S posebnim zadovoljstvom sporočamo vsem cenjenim gostom, prijateljem in znancem, DA SMO S PRVIM JULIJEM 1967 uvedli v našo zdravstveno in gostinsko turistično dejavnost VRSTO DODATNIH uslug, katere izvršujemo solidno, poceni in v popolno zadovoljstvo naših cenjenih strank. V naših gostinskih obratih vam bomo po vaši želji postregli s specialitetami naše znane kuhinje, na voljo pa so vam tudi najboljše alkoholne in brezalkoholne pijače. Tako vam bodo dobra in solidna kuhinja, pristna kapljica, uporaba termalne kopališča ter ustrezna zabava in razvedrilo dali novih moči za jutrišnji naporen delovni dan. Pomeni, da vam bodo odlični klimatski pogoji v mirnem ambientu ZDRAVILIŠČA DOBRNA skupno z našimi uslugami omogočili solidno in popolno rekreacijo po napornem delu.

OD SOBOTE, 8. JULIA DALJE VSAK VEČER ODPRTA NAŠA POZNA LETNA PARK KAVARNA Z ODLIČNO POSTREŽBO, GLASBO IN PLESOM!

POTEŽKEM IN NAPORNEM DELU VAM BODO IZREDNO KORISTILE TUDI KOPELI Z NAŠO SVETOVNO ZNANO TERMALNO VODO S KATERO SE ZDRAVIJO BOLEZNI ŽENSK TER REVMATIČNA IN NEVROTICNA BOLENIJA. TUDI ZDRAVIM LJUDM SO TAKE KOPELI POTREBNE, KER JIM UTRUJEJO ZDRAVJE! VSAK DOPOLDAN IN POPOLDAN IGRA PRIZNANA GODBA V ZDRAVILISKEM PARKU!

ZA RAZVEDRILLO VAS VABIMO NA KEGLJANJE V NAŠE RENOVI-RANO KEGLJIŠČE! KORISTITE NAŠE PRENOCITIVNE KAPACITETE! CENE VSEH NAŠIH USLUG SO KONKURENCNE!

OBIŠCITE NAS IN BOSTE ZADOVOLJNI!

Toplo se priporoča Kolektiv Zdravilišča Dobrna in Turistično društvo Dobrna

NEVARNOSTI

se telo preveč ne ohladi. V vodi se moramo čimveč gibati. Za kopanje izberimo mesta s čisto in primerno toplo vodo. Redno poslovalje celjskega kopališča je zagotovljeno. O vzrokih kratkega zastoja ste bili gotovo obveščeni. Voda v bazenu je bila sicer prekomerno motna, vendar je bila vedno zadostno klorirana, bakteriološkemu pregledu je bila torej voda v redu in nevarnosti okužitev s povzročitelji nalezljivih bolezni ni bilo. V Savinji je kopanje dovoljeno samo od mesta v lasce navzgor. Na področju mesta se izliva v njo številni izpusti mestne kanalizacije. Za zdravje nevarno je tudi kopanje v Savinji na vsem toku od Celja navzdol. Za kopanje je primerna edino še Loznica, vse ostale reke in potoki v okolici mesta

so preveč obremenjeni — odplakami iz kanalizacije in z industrijskimi odpadnimi vodami.

Na sprehodih, letovanjih in potovanjih se lahko zgodi, da nas piči osa, čebela sršen, škorpion ali kača.

Pri čebeljem pikju je treba izvleči iz kože žrelo, ker se sicer koža na tem mestu zagnoj. Pike od mravlj, muhe, čebele ali vse je dobro takoj premazati z amonijsko kremo. Če je koža močnejše zatekla, damo na njo hladne ovitke, npr. borovo raztopino ali kar s hladno vodo. Piki večjega števila čebel, os ali sršenov so lahko tudi življenjsko nevarni, posebno za otroke. Bolniku dajaj hladne ovitke in pravo črno kavo ali drugo sredstvo za pojačanje delovanja srca ter poišči čimprej zdravniško pomoč.

Če koga piči čebela ali osa v žrelu ali v bližini grla (npr. če jo poje s sadjem, medom), ga takoj odvede k zdravniku ali v bolnico. Zdravnik oteklino, ki nastane po pikju, pride v sapnik in do težkih znakov dušenja ali celo do smrti zaradi zadušitve.

Škorpion ni tako nevaren, ko ga navadno dolžimo. Pri nas jih je več v primorskih krajih, drugod v Sloveniji so redki. Ne napadajo. Ugriznejo samo v obrambi, če ga primemo, stisnemo ali podobno. Njegov ugriz povzroči precejšnjo oteklino, rdečo kožo in bolečino. Posledice trajajo največ tri dni. Zdravimo s hladnimi cikli in imobilizacijo ugrizenega predela. Za odraslega ugriz ni nevaren, pri otrocih se lahko pojavijo še znaki splošne zastrupitve.

Strupeno kačo lahko sre-

čamo po samotnih sončnih predelih, posebno v planinskih in skalnatih prisojnih pobočjih. Edini strupeni kači v naših krajih sta gad in modras. Od nestrupenih kač ju najhitreje ločimo po zoženem vratu ob prehodu v široko glavo. Pik gada za odraslega človeka ni smrten; modras je veliko bolj strupen, njegov pik je lahko smrten.

Znaki pika strupene kače se kažejo na mestu pika in kot splošni znaki zastrupitve.

Na mestu pika ostaneta navadno 2 ranici, oddaljeni 12mm, koža v okolici močno oteče, oteklina se hitro širi, koža nad njo postane modrikasta, v njej se pojavijo modrordeče pege; žleze v okolici otečejo.

Splošni znaki zastrupitve so bleđa koža, splošna slabost, vrtoglavica, glavobol, težko dihanje, bruhanje, hiter in slab utrip žil, v najtežjih primerih nezavest.

Prvo pomoč pri kačjem pikju je treba pričeti takoj. Glavni ukrepi so:

- 1) Podveži ugrizeni ud med pikom in srcem tako, da preneha tok krvi v žilah dovodnicah;
- 2) Na mestu pika napravi z razkuženim rezilom dva vreza v obliki križa, da s tem povečaš odtok krvi iz ranice;
- 3) Z izsesavanjem povečaj odtok krvi iz rane. Ne izsesaj z usti, ampak s posebno pripravo;
- 4) Ugriznjeni ud imobiliziraj, poškodovanec naj ne pije alkohola;
- 5) Ugriznjenega odvedemo takoj k zdravniku, da dobi čimprej zdravilni serum proti kačjemu pikju.

Ukrepanje hitro, vendar brez panike. Kljub nevarnosti kačjega pika so smrtni primeri zaradi njih zelo redki.

Jaz in ti in židana marela

- ČUJ DŽEKI, JOE, DŽEMS, KAŽE, DA TUDI TU DEŽUJE.
- DAJMO ENO BOLJŠO VIŽO, ZA ZAČETEK MOJA DEČVA JE SE MLADA.
- IN Vendarle: NE DEŽ, NE GROM, NE CVICEK NAS NISO RAZDVOJILI. OB KONCU SMO DRUŽNO POTOCILI SOLZO ZA ORGANIZATORJA.

V začetku je bila tema dneva, kje dobiti prostor. Zase in za konjička. Zelenega.

Nato je bila tema dneva, kaj vse pogledati, da ne bi česa izpustili.

In ob koncu je bila znova tema dneva, kje dobiti prostor in to takrat, ko se je večina že poživljala na program in je hitel vsak po svojih močeh do majhnega koščka strehe.

Baje je bila prireditev za varovanja. Proti marsičemu, baje tudi proti toči. To nisem preveril, ker je bilo vse preveč mokro.

ČUJ DŽEKI, JOE, DŽEMS

Mimo se je zlivala reka avtomobilov vseh vrst, zamak in narodnosti. Našel se je občan, ki jih je celo štel. 3174 vozil.

— Kako ste jih pa prešteli? — Tako, lepo. Sede.

To mi je povedal in si nekaj zabeležil. Stal je tam pred križiščem in se mi počasi nasmihal.

— Dobro, sede, že sede, kaj pa oni, ki stojijo tam pod borovci?

— Nekako so morali tja priti, mar ne?

— Torej ste vi šteli samo tiste, ki so peljali mimo vas? — Tiste in one druge. S ti-timi znaki.

Od onemogliosti bi se skoraj do kolen pogreznil v zemljo. Kaj pa vprege, sem vprašal? Upal sem, da ga bom zmedel.

— Osem.

— In ta naša?

— Osmo.

Torej sem prispel do kraja dogajanja osmi po vrsti, če računam vprege. To ni majhna stvar. Kljub temu sem klel, ker bom verjetno plačal penale, saj jih je bilo že osem pred mano, kar pa ni več aktualno. Tega čakatnega dedca bi najraje tako počez, ko mi je končno vili malo vere: dvojne kočij ni bilo naše narodnosti! Torej sem prispel šesti iz tuzemstva.

Ne, saj sem se do Velenja pricijazil z avtom. Po Velenju pa je bilo ta TOREK nemogoče z avtomobilom, če nisi sedel vsaj na takšnem, ki ima nad sedemdeset konjev. Vsi so namreč nekaj mahali, vsi nekam drezali, vsem se je mudilo.

Pa sem jo mahnil z gradu in zagledal vprego. Najprej

sem mislil, da je kje nabor. Podrobneje ugotovljeno sem prišel do spoznanja, da imamo del skupne poti, zato sem prošil in prisedel. Rad bi zlezel na kozla, da bi imel boljši razgled, pa sem se moral sprijazniti s sedežem v košu. Hvala bogu. Martin, on je namreč vodil ta dva konja, je varno krmaril. Ko smo prišli do trga, pa se je začelo. Morali bi dol z asfalta, ker je bil tudi ta rezerviran za piknik. Vsaj miličnik je tako dopovedoval.

«Čuj, Džeki, mi smo, ta znaš, ta izseljenci,» je dejal možakar, ki je sedel malo prek mano. Izpod najlonske srajce so štrlele osivele dlake z možatih prsi. Naše prave gore list.

«Jaz nisem noben Džeki.» Stvar se je zapletla.

«No pa Joe, Džems ali kakor hočeš. Na, tu imaš, tu piše, da sem iz...» In je povedal. Malo manj kot kilometer dolg naziv kraja nekje v združenih državah. Tako smo vdrli na piknik. Tokrat sem dobil silce pijače, dolg nasmeš (nič ne bi bilo narobe, če bi ga še kdaj ponovila) majhen kramp in nagelj. Bil sem IZSELJENEC. Vprege pa vseeno nismo mogli spraviti do jezera. Parkirali smo jo pri nekem kmetu.

DRAGI IZSELJENCI

Tekel sem do kotkalkišča in si ogledal program. Ni kaj za reči. Zatem sem stopal po taktu godbe na pihala, mislim bobna do šrange. Za mano se je vila kilometer dolga procesija. Pred odrom za kulturni program se je trilo ljudi od RTV Ljubljana. Kot pri snemanju res domačega filma.

Ravnokar bi se naj začelo. Malo pred tem sem srečal duhovnega vodjo vse organizacije, Mitjo Lapa, ki je tekal sem in tja, tu besedo, tam dve, da bi vse »klapalo«.

«Vse v redu?» je vprašal. Skomignil sem, o vremenu ga nisem upal vprašati.

Na oder so stopili ljudje iz gledališča, starosta si je popravil klobuk, dvignil mikrofona:

«Dragi izseljenci, gostje in...» Pa se je vilo. Hajde narod, pa smo jo ucvrili: eni pod senčnike, drugi pod dreve. Kulturniki so se nagnetli pod stolp, ki so ga televizij-

ci postavili za smetalo. Tako sem prvič videl kulturnike pod televizijsko streho...

Predsednik skupščine občine ing. Peter Krapež je moral svoj nagovor nekoliko skrajšati. Organizatorji pa ves program. Pod streho restavracije ob jezeru se je končno znova začelo. Zima Vrščaj, predsednica izseljenske matice je pozdravila goste, zatem je spregovoril predsednik turistične zveze Slovenije dr. Danilo Dougan in Albina Novak, tajnica slovenske ženske zveze iz Chicaga.

«Čuj Džeki, Joe in Džems, kaže, da tudi tu dežuje,» je

Prevzemal me je obup, saj so vsi vprek vpili. Končno so se oglašili pevci zbora Kajuh. Dve melodiji za tem smo že vsi šli na štajersko, atmosfera se je zbistrila, resnični piknik se je začel. Ni bilo več vprašanje, od kod si in kaj. Koliko let si tam in kaj si prinesel. Kdo je prevzel grunt, ali če je onega v Westfaliji zasulo. Elmer in Mlakar sta raztegnila meh, peli smo in peli. Vsenakrog pa je deževalo. Močno deževalo.

Ko smo peli: Jaz pa ti in židana marela, je bilo, kot da bi se razpotegnili zbor nebeskih orgel; tako domače je bilo. Pa še in še. Pozabil sem povedati, da smo tudi pili.

«Veš, tam v Ameriki, hu-dič jo vzemi, tam pa moraš

Kar nas je bilo, smo bili večinoma Joeti. Pa to ne moremo. Nazdravljali smo se, objemali in kmači za tem poljubljali. Kako ne, saj se poznamo. Starejša mamka iz Clevelanda mi je pokazala sliko svojih hčera, tako da se je moja življenjska sopotnica kar presedala. Pa kaj bi. Vzel sem naslov, človek nikoli ne ve, kdaj mu prav pride. Moral pa sem obljubiti, da to ne bo v časopisu, ker: saj veste, jeziki. Obljubil sem in še enkrat nazdravil. Bilo je zares in prav po pikniško. Nič konzerv, nič fabrikatov, razen morda nekaj malo ovčika, te uboge pare, ki ga vsi barvajo.

Kolega mi je pripovedoval, da je bilo tudi v ostalih prostorih tako. Ne vem, nisem videl. Verjamem pa. Ob kon-

Takšna je bila slika s piknika nekaj sekund pred dežjem. Posnetek prikazuje svečan začetek, ko starosta PAVLE JERSIN pozdravlja goste, Marija Goršič, Ladko Korošec in Sandi Krošl pa sedeč za kmečko mizo čakajo na nastop. Čez nekaj sekund je bila slika drugačna... (Foto: J. Sever).

dejal moj znanec z vprege. Pri tem je neopazno včipnil brhko natakario, nakar bi ta skoraj usekala mulca pri sosednji mizi.

«Dajmo eno boljšo vižo. Za začetek: »moja dečva je še mlada ja-ja, jajaja,» je povzel znanec iz Amerike. »Kaj se držite kot kumare, vrag vas skeli, saj tudi v Ameriki dežuje.« Naročil je že en liter.

«Hej Mary, kako si kej? Veš fant, to bi morala biti moja punca, pa mi jo je pred nosom odpeljal tisti štefucov falot. Pa nič zato. Moja stara je tudi fejš, poglej.« Pokazal je sliko. Ni kaj reči. Zena s toplimi dlanmi, ki so dišale po zemlji in delu in otrokih. Kot naše žene, brez sosedovih.

še piti iz konzerv. To ti je zmešan narod,» je dejal moj znanec in zacvetel kot nagelj v gumbnici. «Čuj Džeki...»

cu smo potocili solzo za organizatorja, ker mu je dež pokvaril nekaj prometa. Toda bilo je lepo.

J. Sever

NA KRATKO

CENE PADAJO

Zadnjo soboto se je na majhni celjski tržnici zbralo kar 500 prodajalcev vseh krajev naše domovine, o čemer je govorila tudi redna pestrost prodajalnih predmetov. Na splošno so v zadnjih dneh opazili, da so nekoliko znižali cene večini pridelkov na celjskem tgu, vzrok pa je iskati v močni konkurenci med samimi prodajalci. Na tržnici je na več sadja. Breskve so po (v starih dinarjih) 400 do 500 marelice 300 slive in hrskice 300 do 400, češnje 400, borovnice 400 do 500 in jabuka po 300 SD. Gobe lisicke so še vedno po 1000 SD na kilogram. Solata stane 150 do 250 SD, kumarice 200 do 300, paradižnik 300 in 340, grah 200 fižol v stročju 200 do 250, luščen 300, nov krompir 130 do 150 in star 60 do 80 SD. Jajčka so po 55 pa tudi 50 S. Čedalje več pa je prodajalcev piščancev, tako da je cena za kilogram piščanca z nekdanih 950 SD padla na 800 SD. Pričakujejo, da bo trg čez poletje izredno dobro založen.

PREPOVED PARCELIRANJA

Na zadnji seji skupščine občine Zalec so odborniki sprejeli odlok o prepovedi parceliranja zemljišč za ta sta območja, kjer je v pravi zazidalni načrt. S tem bi naj onemogočili širši razmah črnih gradenj, ki je v zadnjih letih zavzel petkurni obseg. Poleg tega bi naj s tem odlokom onemogočili tudi spekuliranje z zemljišči. Prepoved se nanaša na vsa naselja, komplekse, kje še niso pripravljeni zazidalni načrti. Veljal bi naj za sprejetja zazidalnega načrta najdalj pa 2 leti.

V BRASLOVCAH NE BO MILICE

Po sprejemu zakona o ministrstvih zadevah sodijo posla je milice pod upravo skupščine občine kot samostojni organ občine za neposredno opravljanje zadev s področja javne varnosti. Po novem na konu pa lahko skupščina občine v soglasju z republiškim sekretarjem za notranje zadeve ustanovi ali odpravi postajo milice. Prav tako sodi v pristojnost skupščine imenovanje oziroma rešitev komandirja milice.

Tako so odborniki žalske skupščine sprejeli sklep, da ukinitvi postaje milice v Braslovcah. Sprejeli so sklep, da bo na področju žalske občine le ena postaja milice s sedežem v Zalcu. Ta postaja pa bo imela oddelek še v Vranskem. Istočasno so imenovali tudi komandirja, njegovega pomočnika in pa vodjo oddelka na Vranskem. Za komandirja je bil sprejet sedanji komandir, CIRIL PREZL, za njegovega pomočnika IVAN BRELEC, za vodjo oddelka na Vranskem pa JOŽE MANFREDA.

SREDSTVA ZA STANOVANJA BORCEV

Republiški odbor zveze borcev NOV je predložil skupščini občine Zalec, da bi se reševanje stanovanjskih problemov borcev kmetov pripeval pot milijonov S din. Če bi občinska skupščina sprejela enak sklep. Glede na to, da so proračunska sredstva še razdeljena, bo skupščina občine oročila dva milijona in tri imenovanje kreditni banki v Celju. S tem bi se reševanje predvsem manjših adaptacijskih del na stanovanja borcev kmetov pridobilo deset milijonov S din.

DINAR

Ti ga imaš, ti ga imaš...

STOP

NAJKRAJŠA POT DO POPRAVLJENEGA AVTOMOBILA!

AVTO CELJE — Celje
v kratkem v najzgodnejše opremljenih prostorih

AVTO CELJE — Celje
v kratkem s specializiranimi skupinami

AVTO CELJE — Celje
v kratkem NON STOP

avto celje

Pivo - cvetje in dež

Zadnji dan osem dnevnega praznovanja praznika spivo - cvetja v Laškem se je začel z budnico. Organizatorjem budnica ni bila potrebna, saj so pozabili, da mora človek tudi spati. Tistim, ki so se veselili vso noč, ki so

videli Laško v svetlobi ogrjetov in ki so se utrujeni razhajali, je budnica bila odhodnica. Kje se je ljudem, ki so dolge tedne pripravljali pravcati »plaza« prireditve, jemala moč? Potem pa zadnji dan

za vrhunec — dež. Toda Laščani so po svoje trdovratni. »Prireditve teče do konca, pa če preklje padajo!« In je. Vztrajali so prireditelji, vztrajali občani in gostje. Če bi bilo lepo vreme, bi bilo še enkrat toliko ljudi.

Kmečka ohcet - dva prava para

Ko je bil začetek — sprejem, kmečka ohcet in sranje — preložen za pol ure, ljudje niso godrnjali, saj je bilo kot iz škafa. Čez čas se je nad hribi le nekoliko razladilo.

Na koncu mesta se je pred isto stavbo gozdnega gospodarstva začel ceremonial kmečke ohceti. Svatje so prišli po nevesti. Koliko auzomnosti, jezikavosti in prevar je bilo, preden sta ženina dobila svoji izvoljenki. Godba, juckanje, petje in krožča trebušasta steklenica je spremljala svate v sprejem, ki je nato krenil čez mesto. Na starem trgu je sva-tovščino čakala nova ovira.

Prerekanja ni bilo konca ne kraja. Sranjarji so terjali milijon, hoteli so tolarje, potem bi bili zadovoljni tudi z dinarji, ki so jih dobili, to da se zdalec ne toliko kot so želeli. Ni manjkalo pikrih na račun občinskih cest in cestnine. Laško ni veliko to-da pot do matičnega urada je bila za ženina in nevesti dolga in utrudljiva, zlasti ker sta para komaj čakala, da se iz zaročencev prelevila v zakonca.

Dva mlada para, eden iz Radeč, drugi iz Laškega, sta sklenila zakonsko zvezo pred predsednikom občine tovarišem Mihom Prosenom. Doga-dek na sedežu občinske

skupščine ni bil več le turistična zanimivost, ni bil več le narodopisno obnavljanje običajev, tu je bilo vse bolj zasebno, manj hrupno. Obe nevesti (kar je žena to je mož) sta bili bogato obdarjeni. Darila so prispevala vsa pomembnejša podjetja, en zasebnik, družbene organizacije in seveda tudi občinska skupščina.

Medtem pa je zunaj posijalo sonce, ulice so bile polne, ljudje so prisluhnili poteku poroke in ko sta bila zakona sklenjena so iz stotin grl privrele čestitke za dobro srečo.

»Prisrčne želje in čestitke novoporočencem...«

Dva para sta sklenila zakon na zaključni prireditvi »pivo-cvetje« v Laškem. Levo Radečana JANA RUCMAN (21) in MIRKO SIMONČIČ (27), desno pa Laščana ALENKA PAUČNIK (19) in ALBIN REPSE (21). (Foto: M. Grešak).

... Čestitke in priznanja Laščanom

Naj takoj popravim. Vsa občina je poživnovalno sodelovala, vse organizacije, vsi kolektivi, ne samo Laščani. Že nekaj let sem je trud v tej občini, vrniti področju turistični značaj ter mu dati nov pečat, nove vrednote, več kot riden. Prostor in čas nam ne dopuščata, da bi poročali o vseh ljudeh, ki so nesebično vlagali svoj trud, da bi

prireditve uspela.

Predsednik občine tovariš Miha Prosen je v trenutku oddiha, ko smo čakali na svate, dejal:

— Dobička, neposrednega, sicer ne bomo prešteli. Smo pa uspeli pritegniti pozornost nase. Med obiskovalci našega praznika so delovni ljudje iz vse države in mnogi tujci. Vesel sem tudi, da

so občani tako vztrajni, da so speljali program do konca, kljub dežju. —

Praznik piva in cvetja je ena največjih turističnih prireditve na našem področju. Postala je tradicionalna. Privlačnost te prireditve je izkazana s tem, da se tisti, ki so prišli, niso razšli in se ne bi, četudi bi deževalo preklje. —ec.

Dobrna in njeni sprehodi

Ko tuji gost prvič izstopi iz avtobusa pred upravo zdravilišča, stoji kar sredi med cvetličnimi gredicami, med belimi stezicami in med ponosnimi stavbami, ki jih obdajajo bujno razrasla drevesa, listavci in iglavci. Svež zrak, prepojen s prijetnim vonjem cvetic in gozda, vzame gosta v Dobrno v svoje mehko naročje, še predno ga moreta pozdraviti uprava in zdravnik. Res je, da ženski spol najraje in najuspešneje obiskuje Dobr-

no, toda tudi število moških gostov, zlasti poleti, raste od leta do leta.

Neposredno za zdraviliščem se ob Topličnici odpre svet proti Klancu; nekoliko strma pot se vije ob zanimivih hišicah više med stare vinograde, iz katerih se ti odpre kaj lep razgled. Tik nad vinogradi pa stoji krasni gozdovi, ki segajo na strmi greben Paškega Kozjaka. Bolj proti vzhodu je kakor visoka planota razprostrta Velika raven. Tam, kjer pada

proti jugu v strmih skalah, prehaja strmo skalovje zopet v vinograde, ki jih poživljajo bele hiše, viničarije, pa tudi razpadli domovi z gredami in dišečimi belimi klinčki.

Kakor je mehka zibelka, ki je v njo položeno zdravilišče, kakor je dolina Dobrne pretkana z zelenimi blazinicami, tako si je njen gornji tok izgledal divje romantične tesni in soteske z iglami, črni in navpični pečmi, ki jih krasi cvetlica visokih gora rododendron prav kakor na Okrešlju. In če greš pod Veliko raven skozi vinograde dalje v Socko in do Hudinje, te skalnato Brezno vodi ob sumečem pohorskem potoku zopet skozi dolge skalne soteske prav kakor ob gornji Savinji pri pravi Igli in pravi Soteski.

Nad zdraviliščem in nad novo belo graščino Novi grad se režijo v lepo, rodovitno pokrajino počrnele razvaline Starega ali Kačjega gradu ter vabijo gosta na zanimiv izprehod. Bršlin veže stara zidovja, vinska trta ga obdaja, tvoj pogled pa sega na gorske orjake okoli Ojstrice, na Menino planino, na Mrzlico, na Kum. Lepe poti preko zelenih travnikov pod Petelinjekom in Kurjekom drži jo ob Kačjega gradu proti zahodu skozi Selo k Janžu na Peči. Na ogromnih, popolnoma izvotljenih bolvanih iz samega groha stoji tu cerkvi-ca s pokopališčem, grobovi, vsi kakor s svežimi snežinkami posuti z belocvetnimi, vonjajočimi nageljni, stoji šola in gostilna z vabljivo vinsko brajdo, v bližini pa žubori v zidanem znamenju izpod vzhodja čista studenčnica. Prav posebno lep in zanimiv sprehod se pa nudi gostu v komaj 30 minut oddaljeni Hudičev gredben, po katerem teče bistri potoček, poln postrvi in drugih rib.

Južno, mlo in mehko, a gorsko in gozdno sveže je podnebje naše Dobrne, taki so tudi izprehodi po njeni okolici.

TRAGEDIJE, KI JIH PIŠE MALOMARNOST. KAZEN NE BO VRNILA MOŽA, OČETA...

Neodgovornost ni usoda

● »TUKAJ JE BILA NESREČA OB 17.41 URI. MOTORIST PRIPELJAL POD ZAPORNICAMI, JAZ SEM BIL PRI TELEFONU TISTI ČAS, KO SE JE TO ZGO-DILO. — PERC.«

● DVOJE DRUŽIN JE OSTALO BREZ VARUHA, OČETA, MOŽA. PET OTROK, V STAROSTI OD PETIH MESECEV DO 13 LET.

...18. junija ob 17.38 se je na železniškem prelazu na cesti III. reda Laško — Mar-rija Gradec ob kilometru 542 dogodila težka prometna nesreča. Prišlo je do trčenja med motornim kolesom CE 15-973, ki ga je upravljal ALBERT STURMAN, doma z Vrha nad Laškim, z njim je bil sopotnik FRANC DEŽELAK prav tako z Vrha nad Laškim, in med motornim br-zovlakom. Pri trčenju sta iz-gubila življenje motorist in sopotnik, motorno kolo pa je popolnoma uničeno. Na kraj nesreče je odpotovala komi-sija in preiskovalni sodnik. Do nesreče je prišlo, ker ču-vaj MIHAEL PERC, doma z Obrežja pri Zidanem mostu, ni pravočasno spustil zapo-rnice... »to je del službenega sporočila uslužbenec varno-si.«

Obiskali smo kraj nesreče, govorili s prizadetimi ljud-mi. Tragedija ni prizadela sa-mo sorodnike in družini, temveč je zavzela širši krog. Če bi pokušili kronološko nanaizati stvari, bi morali za-pisati: tega dne je Franc De-želak zaprosil Alberta Stur-mana, naj ga popelje v me-sto in seznani s prometom, ker se je pripravil na voz-niški izpit. Ko sta se vrača-la, sta zapeljala na železniški Prehod v trenutku, ko je po-

tirih pripeljal motorni brzo-vlak.

Železniški prehod je zava-rovan z zapornicami. Tega dne je bil dežurni čuvaj Mihael Perc. Kot je razvidno iz po-

pravljenega dnevnika telefon-skih pozivov, je Perc dobil znak, da je motorni vlak zapustil železniško postajo v Rimskih Toplicah. Motorovod-ja je med vožnjo ugotovil, da

niso spuščene zapornice pod Marija Gradcem. Prav tako so bile dvignjene tudi druge, (oboje so na poteg in se spu-ščajo istočasno!) Baje je zmanjšal hitrost in začel od-da-jati zvočne signale?

In kaj se je dogajalo v ču-vajnici? To ve samo čuvaj Perc. Trdi, da je poziv iz Rimskih dobil nekoliko po-zneje. Takoj je odšel, da bi

V Sturmanovi družini je tragedija velika: žena brez moža, štirje otroki brez očeta in mati brez sina. Enako je v Deželakovi družini. Vse zaradi malomarnosti in neodgovornosti človeka, ki se je v usodnem trenutku vdal alkoholu.

ŠTIRI SESTRICE
O TEM IN ONEM

Prva in najstarejša — če o starosti sploh lahko govorimo — je IRENA SPENDL, 16-letna dijakinja celjske gimnazije. Doma jo boste vedno našli pri knjigi, učni ali leposlovju, ali pa pri risanju. Risanje je njeno največje veselje. Rada bi to svoje veselje povezala s poklicem. Pri šestnajstih postaja misli na bodočnost resnejša stvar. O, pač, ima še konjičkov: Zbirna razglednice in knjige. Do knjig je seveda težje priti. Kam bi potovala? Rada bi šla v Rusijo. Letos tudi z morjem ne bo nič. Reforma.

Druga sestra je VIDA. Štiri najst let ima in na jesen pojde na pedagoško gimnazijo v Celju. Vidin poklic je torej že določen. Rada bi tudi v prihodnje pela v pevskem zboru, toda gimnazijski zbor je bil razpuščen. Vida zbira znamke, še rajši pa gramofonske plošče. Ima prebrisan metodo. Če ima kdo v družini praznik, mu podari ploščo, tako so potem vsi zadovoljni, obdarovanci in ona, ki plošče največ vrti. Tudi Vida bi želela potovati, vsaj na morje, toda letos bo tudi pri babici na Gorenjskem dovolj lepo.

Tretja je devetletna BREDA, ki je letos končala četrty razred na IV. osnovni šoli, kjer je očka ravnatelj, kar ni najbolj prijetna okoliščina. Tudi Breda je zbiratelj, zbira papirnate serviete. Ima tudi veliko veselje do šivanja oblek za punčke, ki jih je v njihovi hiši kar lepa zbirka. No, morda bo pa Breda modna kreatorica, če ne bo rajši pevka. Doma si je na mizi narisala klavirske tipke, kjer pogosto igra. Treba je pač imeti fantazijo, ne takšno kot odrasli...

Najmlajša pa je osemletna JANA. Pomislite, da ima že dva razreda osnovne šole. Vse kaže, da je Jani izmed vseh sestra najmanj rožnato postlano. Izbrala si je zelo redek poklic. Njena želja je, da bi nekoč šla v »milonar-sko solon«. Sicer pa Jana zbira nekaj prav posebnega. Zvečilne gumije. Več jih je, večji je balonček. Njen rekord je 10 zvečilnih gumijev hkrati. Jana bi rada zbirala tudi mačke, toda kaj, ko še za eno ni v hiši razumevanja. V življenju so pa res same težave...

FRANJO DOLŽAN

Namesto da bi mu stisnili šten in vesten obrtnik; vsa roka in mu zaželeli dosti zdravja za 75. rojstni dan, ga je nekaj sto Celjancov, znanecev, prijateljev in sodelavcev spremilo na njegovi zadnji poti. Po dolgi in mučni bolezni je Franjo Dolžan, klepar-ski mojster in vodovodni instalater v Celju umrl 4. julija.

Cetudi se je rodil v Domžalah, je postal in ostal Celjčan. V mesto ob Savinji je prišel tedaj, ko se je tu bila največja bitka za obstoj slovenskega življa. V Celju je postal prvi slovenski klepar-ski mojster; svojo lastno delavnico pa je odprl 1921. leta. Bil je aktiven vse do medtem ko je v Celju delal tlej, dokler ga ni bolezen iz-že od 1909. leta dalje. S svojim delom je zaslovel kot po-

šten in vesten obrtnik; vsa leta do druge svetovne vojne pa je bil aktiven tudi v So-ko. Bil je nadalje med ustanovnimi člani Opleševalne in turističnega društva. Kot mnoge druge zavedne Slovence je nemški okupa-tor tudi njega in njegovo dru-žino pregnal v Srbijo. Vojna leta je preživel v Vrnjački banji, kjer je bil po osvobo-ditvi kraja tudi član društva Franc Rozman-Stane. Po vrnitvi v Celje je zno-va začel z delom, tako v svo-ji delavnici, kot tudi v obrt-niški in nekaterih drugih družbeno političnih organiza-cijah. Bil je aktiven vse do-medtem ko je v Celju delal tlej, dokler ga ni bolezen iz-že od 1909. leta dalje. S svo-jim delom je zaslovel kot po-

Stroji za Indijo

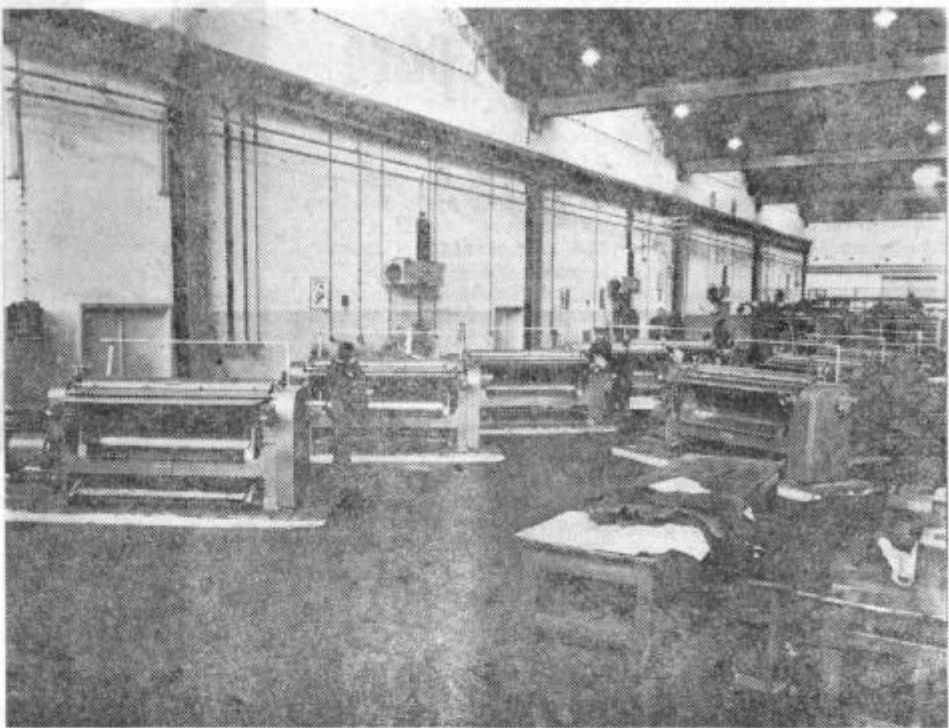
V Kostroju v Slovenskih Konjicah je izvoz tudi letos zelo uspešen, saj bo po pričakovanih presegele lanskoletno realizacijo.

Tovarna usnjarskih in čev-ljarskih strojev KOSTROJ v Slovenskih Konjicah je letos izvozila že nekaj večjih pošiljk. S Poljsko so imeli predviden dogovor, po katerem bi izvozili za 500 milijonov SD svojih izdelkov, vendar je prišlo do spremembe,

ljujejo samo s starimi tržišči, temveč strokovnjaki podjetja in Invest — Importa Beograd raziskujejo tudi nova tržišča v Maroku, Kuvajtu in na Islandu. Po nekaterih ocenah imajo obdelana tržišča v najmanj 30 državah.

Na naše vprašanje, ali pri

Zalog gotovih izdelkov praktično sploh nimajo, predvsem zaradi tega, ker je Kostroj edino podjetje takšne vrste v Jugoslaviji in prodaja svoje izdelke 63 'ugoslovanskim usnjarnam. Drugo, zaradi česar lahko pi-sirajo svoje izdelke, pa je kva-

Brusilni stroji v montažni dvorani Kostroja čakajo pripravljeni za izvoz.

tako da bodo letos realizira-li samo pošiljko v vrednosti 119.000 ameriških dolarjev, razliko pa še prihodnje leto. Prav v zvezi z izvozom na Poljsko se v Kostroju zopet pojavlja star problem, namreč najti kredit za opremo. Pred dnevi so poslali 10 mezdričnih strojev na Kubo v vrednosti 150 milijonov SD, tovarnam v Alžiru in Suda-nu, ki so jih opremili monterji Kostroja, pa letos pošiljajo še zadnje rezervne dele. V teh dneh so se pogovarjali o izvozu v Indijo in v Kostroju upajo, da bo to ena izmed večjih pošiljk. Ne-dvomno je vredno pohvale, da se v Kostroju ne zadovo-

plasiraju svojih izdelkov na tuj trg občutijo posledice iz-raelske agresije, nam je se-kretar podjetja Franc Banč-dgovoril, da se bo to verjet-no poznalo šele v prihod-njem obdobju.

Mnogo bolj se ukvarjajo z nekaterimi drugimi težavami, ena izmed teh pa so cene. Pogodbe za stroje so skleni-li pred letom ali dvema, pošiljajo pa jih sedaj in to po ceni, ki so jo določili pred dvema letoma. Medtem pa so se zaradi višjih cen ma-teriala in večjih osebnih do-hodkov povišali tudi stroški izdelave. Tako bodo v resni-ci prodali mezdrične stroje z izgubo.

liteta, ki so jo priznali na svetovnem trgu, saj se la-hko nekateri njihovi stroji ko-sajo s podobnimi izdelki zna-nih angleških in italijanskih tovarn.

V Kostroju predvidevajo, da bodo doma prodali izdelkov za 700 do 800 milijonov SD, stanje za tovarno pa ni tako rožnato, ker domači kupci plačujejo zelo počasi in ima-jo v Kostroju stalno za okrog 300 milijonov SD dolž-nikov. Zato pa nastajajo te-žave pri vlaganju sredstev v proizvodnjo in delitvi oseb-nih dohodkov, saj je povpre-čni osebni dohodek še tak, kot je bil lani — 87.000 SD.

S. M.

Zanimanje za šiviljski tečaj

V Slovenskih Konjicah se je pričel začetni tečaj iz šiv-anja in krojenja, v katere-ga se je vpisalo nad 50 slušateljic iz raznih krajev ko-njiške občine. Tečaj bo tra-jal dobra dva meseca, obi-skujejo pa ga večinoma de-kleta, ki so letos končala ob-vezno osemletno šolanje. Ve-liko pomoč je nudilo pod-jetje za proizvodnjo šivalnih strojev »Mirna« iz Mirne na Dolenjskem, saj so dali na razpolago potrebno število šiv-alnih strojev. Tečaj je do-poldne in popoldne v dveh skupinah, s tem so omogo-čili pouk tudi delavkam, ki so v dopoldanskih urah zaposle-ne v delovnih organizacijah.

Za tovrstno izobraževanja vla-da med dekleti in ženami v Slovenskih Konjicah veliko za-nimanje, saj je v lanskem le-tu v Slovenskih Konjicah in

v Zrečah obiskovalo podoben tečaj približno 130 slušate-ljic, od katerih nekatere le-tos obiskujejo že nadaljeval-ni tečaj.

V. L.

Skladi in sredstva

Lani je bilo pri občinski skupščini v Slovenskih Konji-cah deset različnih skladov glede na področja dela. Skup-no so imeli leta 1966 nad 541 milijonov SD dohodkov, izdatkov pa nekaj nad 510 milijonov SD. Glede na raz-polaganje z družbenimi sred-stvi je bil najpomembnejši sklad za šolstvo, ki je uprav-

ljal z 293 milijoni SD. Pre-cejsen delež, kar 16 milijo-nov SD je bilo zbranih v in-vesticijah za družbeni stan-dard, sklad za skupne go-spodarske rezerve občine pa je imel dobrih 80 milijonov SD. Vsi ostali skladi so ime-li mnogo manj sredstev, naj-manjši pa je bil sklad za po-speševanje kmetijstva.

Žetev in skladiščenje ječmena

Žetev opravimo z žitnim kombajnom. V kolikor robo-vi posevka niso ravni oz. je po ozarrah visoka trava, je treba to pokositi. Ker ostaja še precej nepospravljenih stebel, je prav, da za kom-bajnom strnišče še porabi-mo. Če za kombajnom osta-ja še veliko ječmenovih bilk, opravimo za kombajnom še en obhod s pick-up prešo, da tako spravimo še slamo, ki je za nastilj živini tako potrebna. Nakladanje bal sla-me in vreč z ječmenom ter skladiščenje žita je večino-

ma še ročno opravilo. Zanjemo, ko je zrno popo-lnoma zrelo s 15 odst. vlage. Bolj suho zrno se pri kom-bajnanju lomí, bolj vlažno se kvari v skladiščih. Najpri-mernejši čas je med 9. in 11. uro, ko relativna zračna vla-ga pade pod 60 odst. in tri ure po tem, je zrno preveč suho za kombajniranje. Če je visok pridelek, moramo pri žetvi zmanjšati hitrost kom-bajna. Če je veliko zdroblje-nih zrn ali slabo omlačeni, popravimo šteljalnik. Najprimernejši odstotek vla-

ge za brezskrbno skladišče-nje žita je 13—14 odst. in re-lativna zračna vlaga 65—75 odst. in temperatura zrna 10—18 stopinj C. Pri teh po-gojih lahko nasujemo zrno tudi do 5 m visoko, pri 15—17 odst. vlage zrna pa le 1,25 m na debelo. Če je vlaga višja, moramo dosuševati. Mešanje različno vlažnih zrn ni pri-poročljivo.

Skladiščenje slabo suhega zrna v neprimernih prostori-h in v visokih kupih pov-zroči kvarjenje zrna, slab vonj in zmanjša kalivost.

UREDITI
FINANCIRANJE

Mladi iz Slovenskih Konji-cah se po končani osnovni šoli šolajo na srednjih šolah v Celju, zato tudi pri njih na-pravljajo o financiranju dru-gostopenjskega šolstva. Ko so o tem govorili na zadnji seji konference SZDL, so menili, da je potrebno takoj uredi-to vprašanje, vendar ne tak kot dosedaj. Potrebno bo dokončno urediti stopnjo pri-spevka delovnih organizacij.

Zanimiva je tudi ugotovitev, ki je v Slovenskih Konjicah ne morejo gledati z razume-vanjem, namreč da je šola-nje mladega človeka na sred-nji šoli trikrat dražje kot šolanje otroka v osnovni šoli v njihovi občini. Mnenja so, da je to vsekakor predra-go. Kljub temu pa so pred-lagali, da bi v vsej Jugosla-viji uvedli obvezno šolanje na srednji šoli za vsakega otroka.

PRIZNANJE
ZA DOLGOLETNO
DELO

Prejšnji teden je bila v Kozjem krvodajalska akcija združena s podelitvijo zna-čajnejšim krvodajal-cem.

Ob tej priložnosti so pred-stavniki transfuzijske postoj-obiskali dolgoletnega funk-cionarja RK in krvodajalca Jakoba Leskovska iz Smarja pri Ješah in mu izročili di-plomo GO RK Slovenije za zaslužen dolgoletno delo in za njegovo aktivno sodelo-vanje v krvodajalskih akcijah.

KOMUNISTI
NA TERENU

Na občinskem komiteju Zve-ze komunistov v Slovenskih Konjicah so pričeli z akcijo, ki bo gotovo zelo pomemb-na, če bo uspešna. Komun-isti, člani osnovnih organiza-cij v delovnih organizacijah bi naj pomagali pri delu tu-di na terenu pri razvijanju samouprave in reševanju pro-blemov na terenih. S tem bi prekinili s prakso, da deluje komunist samo tam, kjer je zaposlen. Na prihodnji seji občinskega komiteja ZK bodo predlagali program dela, o ka-terem pa bodo govorili tudi na občinski konferenci ko-munistov meseca oktobra.

SREČANJE
V BANJA LUKI

Borci, mladinci in družbe-no politični delavci iz Vele-nja in Slovenskih Konji-cah se v prazničnih dneh udeleli-li velikega srečanja borcev v Banji Luki. Približno 120 lju-di iz obeh mest so prebiva-ci prijaznega bosanskega me-sta toplo sprejeli in dali vse, da je bilo njihovo bivanje čim prijetnejše. Takšna sre-čanja so postala že tradicio-nalna oblika krepitev brat-sstva in enotnosti. Prihodnje podobno srečanje bo drugo leto v Beogradu.

MENJAVA
DELOVNIH
PREDSEDNIKOV

V Slovenskih Konjicah so popolnoma osvojili sistem me-njave delovnih predsednikov, ki vršijo to funkcijo med dvema sejama konferen-ce SZDL. Dosedaj je bil de-lovni predsednik MIRKO ŽU-PANČIČ iz Zrec, na zadnji seji pa so izvolili FRANJA REJCA iz Vitanja. Za delov-nega predsednika izvolijo ve-dno človeka, ki najbolje bra-ta zna področje, katerega bodo na seji obravnavali. Dosedaj-na praksa se je pokazala kot uspešna.

Trojni praznik v Hrastniku

In gostje v hiši

V Hrastniku so letos združili praznovanje treh praznikov: občinskega praznika, dneva borca in rudarskega praznika. Svečanosti ob trojnem prazniku so se začele že v nedeljo, ko so v Čečah zbrali bivši partizanski borci in rudarji na skupno proslavo. Na tem srečanju je govoril predsednik občinskega odbora Zveze borcev tovaršev Maks Jakopič-Jur. Kulturni program so za to priložnost pripravili svojeglasi iz obeh hrastniških svobodaš.

Naslednji dan, 3. julija, je bila v Hrastniku komemoracija pred osrednjim spomenikom NOV, istega dne pa je bila v občinskem središču tudi slavnostna seja občinske skupščine. Zvečer so v domu kulturnega društva imeli slavnostno akademijo, na kateri so prav tako nastopili hrastniški svobodaši.

Hrastniška občina je bila v slavnostnih dneh gosteh delegacijo iz francoskega mesta Montigny, ki jo je vodil župan te občine gospod Paul Douvroux. Zaradi praznične razpoloženja v prvih dneh preteklega tedna so razgovori z delegacijo Francije začeli šele preteklo sredo. Razgovori, ki so potekali v izredno pri-

Spomenik NOV v Hrastniku, pri katerem je bila komemoracija, posvečena padlim v NOV.

srčnem ozračju, so se sukali predvsem okoli nadaljnjega poglobljanja in stikov s pobratimskim mestom Montignijem, ki je rudarski kraj in kjer imajo v občinski upravi večino delavci. Gostje so se zanimali za komunalno ureditev hrastniške občine, za gospodarstvo občine, za delovanje zdravstvene službe, za kulturno in pro-

svetno življenje. Izrazili so željo, da bi v prihodnosti organizirali v Hrastniku simpozij, kjer bi se prijatelji iz Francije podrobno seznanili z družbeno-političnim sistemom, oziroma s specifičnostmi našega komunalnega sistema. Gostitelji so se s tem strinjali in bo do takega razgovora prišlo najkasneje v prihodnjem letu. J. K.

OTROŠKO VARSTVO V TRBOVLJAH

V Trbovljah so letos izročili namenu novo otroško varstveno ustanovo v novi zgradbi, vendar ustreznih pogojev še vedno manjka. Oblečeni so slabo opremljeni, nekateri pa tudi slabo prehranjeni, kot vrtec »Kekec« na Savi, primerna pa ni niti kletna prostorja za vrtec »Najdihoj«, ki je v kletnih prostorih. Sediti pa bi bilo treba čim bolj posebej osrednjo kuhinjo v vrtcu »Marjetka« v Savi. Hrastniški svobodaši, kjer pripravljajo hrano, tako malice kot kosila, za vse otroško varstvene ustanove v občini Trbovlje.

—nk—

TRADICIONALNA ENOTNOST RUDARSKIH REVIRJEV

Družno zapeta rudarska pesem

Povod za vsakoletno praznovanje rudarskega praznika v Sloveniji je spomin na veliko gladovno stavko pred 33 leti v zasavskih revirjih. Rudarji takrat sicer niso dosegli svojih zahtev, so pa pokazali veliko solidarnost in borbenost, ki se je nekaj let kasneje tako silovito izkazala v zmagoviti revoluciji in osvobodilnem boju.

Letošnje praznovanje rudarskega praznika je potekalo v vzdušju, ki že nekaj časa preveva rudarske revirje. Rudarji iz Trbovelj, Hrastnika in Zagorja vztrajno iščejo možnosti za hitrejši in uspešnejši nadaljnji razvoj. Pri tem si največ obetajo od še večje ekonomske in družbenopolitične povezanosti vseh treh zasavskih občin. Prizadevanja po združitvi obeh rudnikov, Trbovelje-Hrastnik in Zagorje ni končni cilj zasavskih integracijskih hotenj. Velike in skoraj neizkoriščene so še možnosti za integracijo celotnega zasavskega energetskega sistema.

Povsem razumljivo je, da je predsednik skupščine kolektiva rudnika Trbovelje-Hrastnik na skupni svečanosti v Delavskem domu v Trbovljah veliko govoril o teh vprašanjih. Inženir Emil KOHNE je govoril o pomenu rudarskega praznika, toda tudi o položaju rudnika in o nalogah, ki stojijo pred kolektivom.

Na slovesnosti so izročili mnogim članom kolektiva ročne ure v priznanje za dolgoletno delo v rudniku, šest članov kolektiva pa je dobilo nagrade in pismena priznanja za tehnične izboljšave. Nagra-

jeni so bili tudi zmagovalci s športnih tekmovanj in sicer z ličnimi pokali.

Rudarsko proslavo, ki je bila 2. julija zvečer, je popestril kulturni spored. Kdor je imel posluš za lepo pesem in za dogajanja v Zasavju, je v skupnem nastopu pevcev iz Hrastnika in Trbovelj, ko so zapeli rudarsko pesem, lahko spoznal tudi simboličen smisel tega skupnega nastopa.

S. Š.

SOLSKA RAZSTAVA V ZAGORJE

Učenci osnovne šole »Tone- ta Okrogarja« so za dan rudarjev v Zagorju ob Savi pripravili zanimivo in izvirno razstavo. Pod vodstvom tovariša Toneta Leskovskega so dolgo časa izdelovali reliefe z rudarsko motiviko. Takih reliefov so izdelali več sto. Razstavo so priredili v rudarski kopalnici, tako da njihovi očetje in bratje lahko vidijo, kako zelo znajo najmlajši revirci ceniti njihov poklic in njihovo delo.

Razstavo so po nekaj dneh premestili tudi v prostore na obratu Kisovec. S. Š.

Zasavski borci v zgodovinskih krajih

Cetrli julij so zasavski borci praznovali tako, da so odšli v znane partizanske kraje in sicer na Klek, na Doberno in Čeče. Proslava v Čečah je bila najbolj obiskana — udeležilo se je na tisoč ljudi, predvsem borcev in njihovih

svojcev. Na Čečah je bil tudi kulturni program, ki ga je pripravil moški pevski zbor »Zarja« iz Trbovelj. O dnevu borca, o borbi ljudi iz Zasavja je govoril prvoborec in republiški poslanec Karl Forte — Marko.

Dražja pitna voda v Trbovljah

Občinska skupščina Trbovelj je na zadnji seji med drugim obravnavala tudi predlog za izdajo soglasja k novim cenam za vodo, kopalske usluge ter prispevek investitorjev za vodovod.

Razprava je bila precej obširna, končno pa je bilo sklenjeno, da se podraži voda za industrijo, za obrtna podjetja in druge potrošnike, prav tako pa tudi za gospodinjstva, in sicer za gospodinjstva od 0,50 Ndin na 0,90 Ndin za kuhični meter. Na ta način bi zagotovili del potrebnih sredstev za amortizacijo ter za razširjeno reprodukcijo, ki bi jih Komunale Trbovelj namenila za nadaljnjo izgradnjo vodovodnega omrežja.

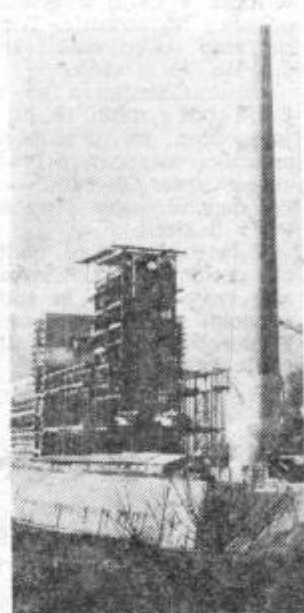
Preskrba s pitno vodo je v Trbovljah že dalj časa predmet številnih razprav. Vodna zajetja so premajhna, omrežje izrabljeno in dotrajano, potrošnikov vode pa zmeraj več. Pred leti so se v Trbovljah dogovorili, da bodo z načrtno akcijo skušali v doglednem času zagotoviti dovolj pitne vode. Najprej so se lotili zajetja vodnih virov Mitovskega slapu. To je že opravljeno, prav tako pa so položene cevi od zajetja do trga Revolucije.

Ko so samoupravni organi trboveljske Komunale preučevali finančni položaj, pa tudi naloge, so se odločili predlagati zvišanje tarif. Dejstvo je, da se je z revalorizacijo zvišala vrednost osnovnih sredstev, zvišali pa so se tudi vsi drugi stroški. Z zvišanjem cen za vodo bi v Trbovljah zagotovili denar, da bodo opravili letos vsa predvidena dela, s čimer bi zagotovili Trboveljčanom zadostil pitne vode.

Občinska skupščina Trbovelj je na zadnji seji razpravljala še o predlogu za zvišanje cen kopalskih uslug; tako plačujejo solnoobvezni otro-

ci za enkratno kopanje v letnem bazenu 0,50 Ndin, odrasli pa 3 Ndin, zvišale pa so se tudi tarife za usluge v zaprtem bazenu. Občinska skupščina Trbovelj je pa soglasala na zadnji seji tudi s predlogom Komunale Trbovelj, da se na novo uvede prispevek investitorjev za ureditev glavnega vodovodnega omrežja v Trbovljah; na ta način bi letno zbrali okrog 32.000 novih dinarjev, ki bi jih porabili za financiranje del pri urejanju osrednjega vodovodnega omrežja v Trbovljah.

—nk—

Gradnja trboveljske termoelektrarne II naglo napreduje in iz dneva v dan je bolj očitno, da bo obrat kmalu sprožil svoje naprave. Veliko investicijo izvajajo člani združenja RUDIS, ki bodo s to gradnjo znova potrdili svoj sloves v sodelovanju in uspešnem izvajanju velikih objektov.

NA KRATKO

V TRBOVLJAH BO TREBA UREDITI TRŽNI PROSTOR

V Trbovljah ugotavljajo, da se je v zadnjih letih bistveno izboljšala higienska ureditev obratov, kjer prodajajo živila. Zastarele trgovine in gostišča so preuredili, pa tudi zaposleni so si na tečajih pridobili osnovno znanje o higieni živili in o osebni higieni. Poseben problem predstavlja zlasti neurejen tržni prostor v samem središču mesta. Neprimerno je bila postavljena tržnica zaradi tega, ker je v bližini klavnice, prostor pa ni niti betoniran, niti asfaltiran, s čimer je onemogočeno pranje prostora. V doglednem času pa bo treba zgraditi tudi novo pekarno, da bi zagotovili sanitarno neoporečno peko kruha in drugih pekarskih izdelkov. Industrijsko podjetje »Mesa« pa bo moralo v večjih stanovanjskih naseljih zgraditi več novih poslovalnic.

—nk—

ZAZIDALNI NAČRT ZA TOPOLOVSKOVO

Predlog zazidalnega načrta za Topolovskovo v občini Trbovlje je bil dalj časa javno razgrnjen, zdaj pa ga je že potrdila Občinska skupščina Trbovelj. Področje Topolovškovega je neurejeno, saj so stanovanjski objekti raztreseni. Z novo zazidavo pa bodo dosegli smiselno celoto novega naselja. V naselju Topolovskovo je predvidena gradnja 10 zasebnih stanovanjskih hiš, razširitev cestišča ter postavitev več skupinskih garaž.

—nk—

POSOJILO ZA KMETE — BORCE

Lansko leto je bilo za področje občine Trbovlje 20.000 novih din iz zveznih sredstev za reševanje precehih stanovanjskih zadev kmetov — invalidov in borcev in to s pogojem, da zagotovi Občinska skupščina Trbovlje sredstva v enakem znesku. Letos je bilo iz zveznih sredstev dodeljeno Trbovljam še 40.000 Ndin. Občinska skupščina Trbovlje je na zadnji seji sklenila najeti pri Kreditni banki in hranilnici Ljubljana, podružnici Trbovlje, 60.000 Ndin posojila. Tako bo skupaj na voljo 120.000 Ndin, ki jih bodo razdelili kot posojilo predvsem kmetom — borcem in invalidom, ki sami niso sposobni popraviti stanovanjskih zgradb oziroma si urediti primernih stanovanj. Banka bo sklenila pogodbe s posameznimi koristniki posojila, ki bo brezobrestno, doba vračanja bo od 5 do 20 let, najvišji mogoč znesek posojila za posameznika pa je 10.000 Ndin.

—nk—

PREUREJEN DOM UPOKOJENCEV

Podružnica Društva upokojencev v Trbovljah, ki združuje blizu 2.400 članov, je te dni izročila namenu na Rudarski cesti v Trbovljah Dom upokojencev. Za ureditev doma so porabili nad 15 milijonov Sdin, precej denarja pa je pridobilo to društvo samo. Slovesnosti ob odprtju doma upokojencev v Trbovljah so se udeležili zraven predstavnikov občinske skupščine in družbeno političnih organizacij trboveljske občine tudi zastopniki Društva upokojencev iz Hrastnika, Zagorja ob Savi, Rogaške Slatine in Jesenice, v Trbovlje pa je prišel tudi predsednik republiškega Društva upokojencev, Albin Kovač.

—nk—

VELEBLAGOVNICE

Ljudski magazin

CELJE

Za poletje obleke

Športniki za praznik celjske občine

V počastitev 20. julija, praznika celjske občine, bo več športnih prireditev in tekmovanj. Za uvod, v petek, 14. julija, bo na atletskem stadionu Borisa Kidriča tekmovalje za Skokov memorial, ki bo hkrati troboj atletskih reprezentanc Italije, Avstrije in Jugoslavije. Tekmovanje se bo začelo ob treh popoldne.

Naslednji bodo na vrsti šoferji in avtomobilisti. Vtem ko bodo imeli v soboto, 15. t.m. ob 18. uri pred upravnim poslopijem EMO tekmovalje v spretostni vožnji, bo v nedeljo, 16. julija ob devetih dopoldne parada motoristov z vozili po celjskih ulicah. Poleg tega bo v nedeljo še nekaj drugih tekmovanj, tako ob desetih tehiško v mestnem parku, ob enajstih pa turnir v odbojki. Udeleženci bodo nastopili na igriščih obeh

celjskih partizanskih društev. In končno bo v nedeljo popoldne ob štirih še začetek medobčinskega tekmovanja v streljanju. Tekmovalci se bodo zbrali na strelišču Na gričku.

Spored prireditev v ponedeljek, 17. in torek, 18. julija bodo izpopolnili kegljači. Vtem ko bo v ponedeljek kegljaški turnir članov in članic v Štoreh, bo v torek v Celju občinsko pokalno tekmovalje. Tekmovanje se bo vsakič začelo ob šestih zvečer.

Izredno zanimivo bo v Celju tudi v sredo, 19. julija zvečer, na predvečer praznika ustanovitve Prve celjske čete. Ob osmih se bo namreč začel štafetni tek z baklami.

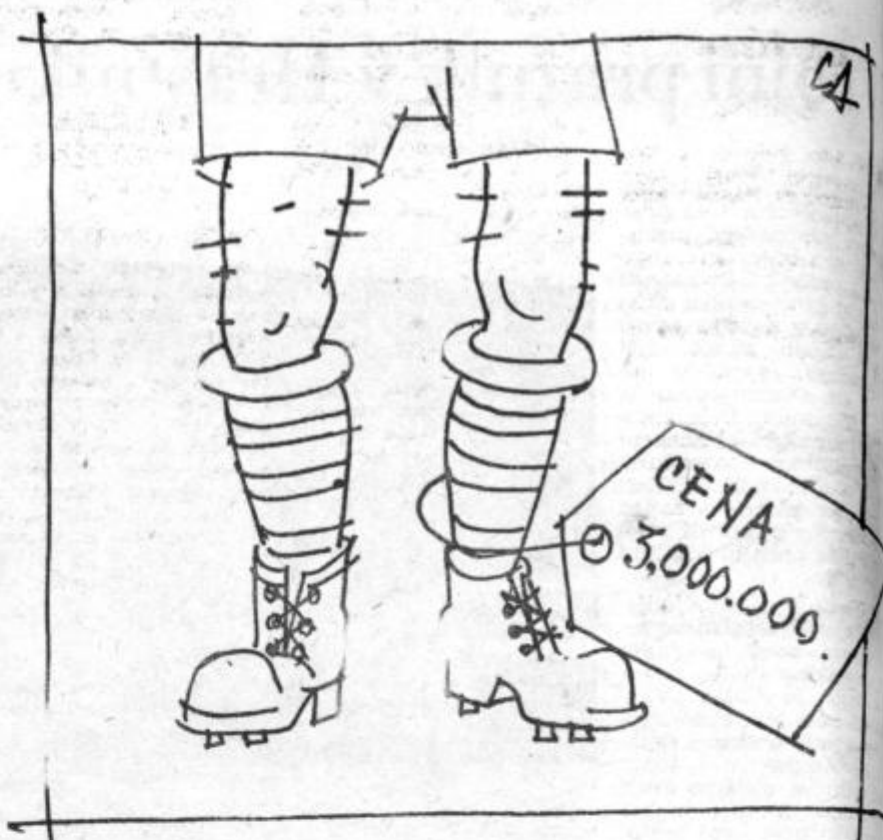
V četrtek, 20. t.m. bodo ob petih popoldne pokazali svoje modele in sposobnosti mladi modelarji. Pomerili se bodo na letališču v Levcu.

V soboto, 22. julija se bo ob desetih dopoldne začelo odprto prvenstvo v plavanju na 50 metrov. Gre za zanimivo in množično obliko tekmovanja, na kateri bodo nastopili tudi pripadniki celjske garnizije JLA in drugi. Pričakujemo, da se bo tega tekmovanja na kopališču ob Ljubljanski cesti udeležilo nekaj sto plavalcev.

In končno je v sporedu prireditev še tekmovalje v streljanju na glinaste golobe. Tudi to bo na strelišču Na gričku, sicer pa v nedeljo, 23. julija z začetkom ob osmih zjutraj.

Glede na vse to lahko rečemo, da bodo celjski športniki dostojno počastili praznik 20. julija in da so navzlic počitnicam pripravili več zanimivih tekmovanj.

M. B.

PO CEM SO NOGE?

Naj živi zvestoba najina do groba

ZNK CELJE IN ND KLADIVAR POD SKUPNO STREHO — START NA KVALITETO IN MNOŽICNOST — FRANJO LUBEJ PREDSEDNIK ZNK CELJE-KLADIVAR

Rodil se je v sredo, 5. julija ob 20.15 uri. Nič ni zjokal, ko je zagledal luč sveta. Krepko se je postavil na noge in pokazal, da gre za pravega nogometaša. Rodil se je železničarski nogometni klub Celje-Kladivar; botra sta bila nekaj minut prej likvidirana ZNK Celje in ND Kladivar. Iz dveh je nastal eden. Vse torej v duhu sedanega časa, vse v skladu z integracijo, takšnim ali drugačnim sodelovanjem in podobno. Torej, moderno in aktualno.

Rodil se je v stiski, v kateri se je znašel celjski nogomet in v želji, da bi dosegli nekaj več kot to, kar imamo. Možnosti za uresničitev takšnih načrtov je dosti. Toda eno je kot na dlani. Takšni načrti se lahko uresničijo samo takrat, kadar so sile združene, ko ljudje pozabijo na klubaške tendence in se lotijo dela enotni in slojni. Osnova za takšno delo je tu; to je novi nogometni klub,

pa čeprav ime preveč diši po kompromisu. Če so šli na novo, skupno pot, ali bi ne bilo bolje, če bi si izbrali tudi novo ime? Torej vse novo. Sicer pa, če je sedanje ime nekakšno pomirjevalno sredstvo za tiste, ki se niso mogli sprijazniti z zhenitvijo, tudi prav, vsaj za nekaj časa. Prav tudi zavoljo tega, če to ime — in to ne bi smelo — ne pomeni ovire za nadaljnje korake in uspehe.

Priprave na združitev ZNK Celja in ND Kladivarja so bile skrbne in načrtne. Te priprave so dobile svoj odmev tudi na obeh izrednih občinskih zborih klubov. Na njih so namreč potrdili nekatere predloge, ki so dali osnovo za skupno delo, pa tudi za ustanovni občni zbor, ki je bil takoj po izrednih skupščinah. Tako so se člani obeh prejšnjih klubov oziroma društev odločili za ime, ki smo ga že navedli, za ZNK Celje-Kladivar. Prav ta

ko so se strinjali, da bo selekcija igralcev ena od prvih nalog strokovne in tehnične komisije. Tu gre za pomembno in odgovorno delo, od katerega zavisi uresničitev osnovne naloge, to je zboljšanje kvalitete. Potrdili so mnenje, da naj pri obeh dosedanjih enotah finančni komisiji ugotovita stanje; nov klub pa seveda prevzema vse obveznosti in ostalo. Sklenili so, da naj bodo prvenstvene in druge pomembne tekme na Glaziji, treningi in ostale pa pri Skalni kleti. V novem društvu bodo formirali štiri ekipe, štiri moštva od ligaškega, mladega, mladinskega in pionirskega. Klubska barva ostane modra. Ko so sprejeli te in še nekatere druge smernice za delo, so na ustanovnem občnem zboru izvolili novo vodstvo: za predsednika Franja Lubeja, za pod-

predsednika Janeza Tomšiča in inž. Marjana Prelica, za sekretarja Milana Hočevarja itd. Poleg teh bodo po sklepu upravnega odbora v izvršnem odboru še Ivan Pieterški kot predsednik finančne komisije ter še Ivan Berk in Pogačar. Strokovno komisijo bo vodil Janez Tomšič, tehnično pa Ivan Trnovšek. Pomembna je odločitev, da odpovejo vse pogodbe s trenerji in da se na novo sklenejo obveznosti s tistimi, ki jih bo društvo potrebovalo. Zelo jasno in glasno so potrdili tudi predlog, da bo o odhodih in prihodih igralcev iz kluba oziroma v klub odločal le izvršni odbor, torej kolektivni organ, na predlog pristojnih komisij.

In ko so govorili o takšnih in podobnih premikih, so potrdili predviden odhod Marjana Dobrajca v Maribor ter prihod nekaterih igralcev kot Topčiča iz Velenja ter Conradija in Koštomaja od Olimpa. Dobrajčev odhod k članu prve zvezne lige je sicer priznanje temu mlademu igralcu, pomeni pa hkrati celitev rane, ki je nastala v finančni situaciji. Po pravilih, ki veljajo za takšne prestope, mora zvezni ligaš odšteti kar lepo vsoto denarja klubu, iz katerega jemlje igralca. Kako bo v tem primeru, je zaenkrat težko reči, kajti do zaključka redakcije pogodba še ni bila podpisana. Na prvi seji upravnega odbora so govorili tudi o nekaterih drugih finančnih zadevah. Glede na to, da je občinski svet za telesno kulturo namenil za vse tri nogo-

metne klube v Celju skupaj 5 milijonov starih dinarjev, so v skladu z nastalim položajem menili, da naj bi en milijon dodelili Olimpi, štiri pa ZNK Celje-Kladivarju.

Večji del celjskih nogometašev se je torej združil. Stopili so pod skupno streho. Pod novim okriljem so si tudi začrtali pot. Ta pa je v naslednji sezoni osvojitve prvega mesta v slovenski ligi ter zatem uvrstitve v višji razred tekmovanja. Ta obveznost hkrati narekuje, da bodo vrh lestvice morali naskočiti že v prvem, jesenskem delu tekmovanja in ne potem, ko se bo tekmovalje bližalo koncu. Načrt zahteva resno delo od vsega začetka! V tem duhu so tudi besede, ki jih je na prvi seji upravnega odbora izrekel novi predsednik Franjo Lubej:

Ne pogrevajmo starih reči, zlasti ne, ker je pred nami novo delo, ker je pred nami veliko dela. Če kje, potem se naj naša kopja lomijo na delu, ne pa drugje! Prosim vas, da pri uresničevanju nalog, ki smo jih sprejeli, delamo vsi, ne pa redki posamezniki. Sodelujmo!

M. BOŽIČ

ŠPORT

MELANSEK 360 KG

V počastitev rudarskega praznika so v Velenju vedli dvoboj v dviguteži, na katerem se je najbolje izkazal Melansek, je dvignil 360 kg, kar boljšo od mladinskega žavnega rekorda.

KOŠARKA V VELENJU

Na košarkarskem turnirju v Velenju v počastitev 20. julija so zmagali domačini, ki so premagali svoje nasprotnike. Društvo bili mladinci šoštanjske Elektre, tretji igralci Ruš, četrti Tekstilca Prebolda, peti Velenje in šesti Prebold.

PLAVALCI NEPTUN V RAVNACH

V prvem srečanju za kal Plavalne zveze Slovenije so mladi plavalci plavalke celjskega Neptuna nastopili v Ravnah. Koroškem in izgubili dvoboj s 7775:3389 točk. Bilo zmago od Celjanov priboril Tkavc na 100 pravih z rezultatom 1:00.

VOJNIK : OPEKAR 2 : 2

Prijateljska tekma gometna tekma med Vojnikom in mlado enajstoro Opekarja iz Ljubljane je končala z neodločenim izidom 2:2 (0:1). Četudi bili Vojničani boljši, je neodločen izid lep uspeh mlado ekipo iz Ljubljane, ki je tokrat prvič nastopila v novih dresih.

TRGOVSKO PODJETJE

moda

CELJE

MAMICE!

Vse potrebno za vašega novorojenčka v vseh pastelnih barvah lahko kupite v poslovalnici

baby

PARTIZANSKI MITING

Pred dnevom borca, v ponedeljek, je bil na telovadšču TVD Partizan v Radečah pri Zidanem mostu partizanski miting. Na dan borca pa je bilo v dvorani hotela Jadran ekipno šahovsko tekmovanje za prehodni pokal občinskega odbora Zveze združenj borcev NOV Laško. Tudi to tekmovanje so organizirali v okviru proslav občinskega praznika.

JUBILEJ PD TRBOVLJE NA MRZLICI

Trboveljsko Planinsko društvo je ta dni proslavljalo 55. obletnico svojega obstoja. Kje bi sicer naj bila jubilejna proslava če ne na Mrzlici, na eni najlepših in najbolj priljubljenih planinskih izletniških točk. Če izvezamemo matične in državljanske knjige v Trbovljah, so knjige obiskovalcev v koči na Mrzlici gotovo tiste, kjer je vpisanih največ imen iz Trbovelj.

Poleg Trboveljčanov je bilo 2. julija na Mrzlici tudi veliko gostov iz vse Slovenije, med njimi tudi predstavniki Planinske zveze Slovenije, ki so PD Trbovlje izročili spominsko plaketo za jubilej. Dobro voljo udeležencev proslave je podkrepila še delavska godba iz Trbovelj.

e. r.

Čestitka velenjskim kotalkarjem

Prve dni julija, zlasti pa v počastitev rudarskega praznika, je Velenje znova začelo svoje kotalkarske življenje. Da, če greš v Velenje, ne pozabi na kotalke!

Velenjski kotalkarsko drsalni klub je namreč pripravil in odlično izvedel drugi mednarodni kriterij v umetnostnem kotalkanju, na katerem se je zbralo okoli 40 tekmovalcev in tekmovalk iz petih držav med njimi tudi dvakratna svetovna prvakinja Astrid Bader. Tu so bili predstavniki Velike Britanije Nemške zvezne in Nemške demo-

kratične republike, Italije in seveda Jugoslavije. Tekmovanje je odlično uspelo, za kar velja pohvaliti celoten velenjski kolektiv, zlasti pa Slavka Vidmarja, Mimico Pišer in Hinka Dermola.

Prireditev je uspela ne samo v organizacijskem pogledu, temveč tudi v športnem. To velja tudi do neke mere za domače udeležence, ki so v močni mednarodni konkurenci osvojili nekaj odličnih mest. Največje preseženje sta pripravila domačina Nataša Dermol (12 let) in Slavko Korenič (16 let), ki

sta v skupini parov osvojila bronasto medaljo. Lepo se predstavila tudi drugi velenjski par, Lap-Osolnik, ki se v konkurenci znanih tekmovalcev ni mogel prav ujaviti.

Velik napredek sta pokazala Blatnik in Korenič, sta nastopila v moški konkurenci. Peto oziroma mo mesto je več kot presenečenje za dosedanje delo. Manj uspeha je bilo v ženski konkurenci, kar pa ne zmanjšuje pomembnosti dela in prizadevanj.

Mali oglasi

RAZNO

10.000 Sdin posojila za dobo 4 mesecev iščem. Ostalo po dogovoru. Naslov v upravi lista.

IZOBAVILLO — matični mleček (v lekarni se dobi kot mleček royale) pričnemo oddajati po 15. juliju. Zahtevaj pisemne ponudbe pri ČEBELARSKI DRUŽINI GOTOVLJE — ZALEC!

PRODAM

PARCELO v bližini mesta ob trdi cesti prodam. Naslov v upravi lista.

GAŠENO apno, samokolnico in drugo prodam. Čuk, Pletnikova 11, Celje.

NOVO italijansko otroško koleso prodam. Ferme, Celje, Titov trg 6.

NOV enoredni pletilni stroj PASAP AVTOMATIK — ježena konstrukcija — prodam. Franc Ceter, Celje Milčičeva 11 B.

ALBOLČNIK prodaja po 1 novi dinar nad 50 litrov — Bak, Gotovlje — Zalec.

NOVO nedograjeno hišo v centru Sentjurja prodam ali zamenjam za manjše posestvo. Naslov v upravi lista.

ZIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

OD 14.—21. julija 1967: Janez Černej, veterinar — Kačuhova ulica, 11-blok 3/11. Telefon 22-32

NE, NA LUNO NE MORETE! To pa ne pomeni, da bi ne mogli biti v poltretji uri v Beogradu ali da dvanaest minut na Brnikul Cas putaja vse bolj dragocen in od tjea zavistjo pogosto valiki po... Si hočete ogledati tpeod ne-ka Celje in okolico?

AEROKLUB CELJE avaja novosti AERO TAXI, ki je mimo turistične atrakтивности čista poslovna nja.

PRIJETEN IZLET

GROSSGLOCKNER IN V CORTINO D'AMPEZZO 19. 8. IN 20. 8. ZA 190,00 ND

izletnik

VREME

VREMENSKA NAPOVED ZA ČAS OD 12. DO 23. JULIJA. Pomembnejše padavine s hladitvijo se pričakujejo okrog 20. julija, krajnje nevihte ali kratkotrajne padavine pa 12., 16. in 23. julija. V ostalem lepo vreme. Dr. V. M.

GLOBOK italijanski otroški voziček, zelo dobro ohranjen, z rezervnim kolesom prodam za 28.000 Sdin. Vprašati od 7.—9. ure dopoldne: Košar, Kersnikova 32 a.

STROJ za izdelovanje strešne cementne opeke posodim ali prodam. Zalec, Soseska Ložnica 31.

KROMPIR prodam. Naslov v upravi lista.

FOTELJ prodam. Informacije pri glavnem vratarju bolnice Celje ob 15. uri.

GLOBOK otroški voziček (uvožen) prodam. Naslov v upravi lista.

NSU PRIMO prodam ugodno. V račun vzamem tudi moped. Ljubljanska c. 62.

DOBRO ohranjeno furnirano spalnico prodam ugodno. Stefan Grabar, Šmarjeta 24 — Rimske Toplice.

VINOGRAD 35 arov, sadovnjak 50 arov (90 sadnih dreves), hišo, klet, krito zidano opeko — voda, na lepi sončni legi, 300 m od ceste prodam. Nizka cena. Polzvedbe pri Jožefu Lahu, Sodna vas 2, Pristava pri Mestinju.

KUPIM

DOBRO ohranjen polkavč kupim. Naslov v upravi lista.

STANOVANJE

LEPO nagrado nudim za enosobno stanovanje v Celju ali Zalcu. Jožica Preložnik, Vrbje 89 — Zalec.

OPREMLJENO — lepo sobo oddam mlajši poštini upokojenki, najraje bolniški sestri. Naslov v upravi lista.

PODNAJEMNIKA vzamemo takoj. Mariborska c. 61.

LEPO KOMFORTNO dvosobno visokopritlično stanovanje s centralno kurjavo v bloku na Otoku zamenjam za enosobno ali enoinpolsobno v centru mesta v I. nadstropju. Ponudbe pošljite na upravo lista pod oznako »Otok II.«

5000 Ndin posojila nudim do 1. I. 1968 osebi, ki mi lahko preskrbi dvosobno stanovanje v Celju. Zaželeno v dvojčku ali malem bloku. Pisemne ponudbe na upravo lista pod »Lepo stanovanje«.

2 PODNAJEMNIKA sprejemam na stanovanje v opremljeno — zračno sobo. Naslov v upravi lista.

VEČJO sobo v centru mesta zamenjam z dvosobno na Ljubljanski cesti ali Hudinji. Naslov v upravi lista.

UPOKOJENEC išče neopremljeno stanovanje ali vzame v najem manjše posestvo. Ponudbe na upravo lista pod oznako »Sama«.

MLAJŠI poštini ženski, ki bi v prostem času lahko malo pomagala stari ženi, oddam opremljen prehodni prostor. Naslov v upravi lista.

PRAZNO sobo v Sentjurju išče uslužbenka. Vprašati na POŠTI Sentjur.

OPREMLJENO sobo odda: Stanimirovič, Celje, Cigaltova ul. 1 po 16. uri.

ZAPOSILITEV

ZDRAV 30-letni moški išče kakršnokoli zaposlitev v Celju. Naslov v upravi lista.

RAZPISNA KOMISIJA PRI OSNOVNI ŠOLI ZALEC

razpisuje
prosto delovno mesto

UČITELJA

na podružnični šoli Gotovlje

Pogoji: — učiteljše s opravljenim strokovnim izpitom.

Ponudbe z življenjepisom in dokazilom o strokovnosti, naj kandidati pošljejo razpisni komisiji. Rok prijave je 15 dni po razpisu.

ZENSKO za pomoč v gospodinjstvu v dopoldanskem času sprejemem. Celje, Oblakova 3.

CELJSKA TURISTIČNA ZVEZA

PROSTE KAPACITETE

Na celjskem turističnem področju je dovolj prostih ležišč v zdraviliščih Dobrna, Rogaška Slatina, Laško, v hotelih Evropa in Celeia v Celju, Savinja v Laškem, Paka v Velenju, Turist v Gornjem gradu in Pošta v Rimskih Toplicah. Na voljo so tudi počitniške hišice v Gornjem gradu, Mozirju, Preboldu. Rezervacije so potrebne za skupine ob sobotah in praznikih. Vse informacije so na voljo pri turističnih društvih posameznih krajev.

KOPALIŠČA

Odprti so kopalni bazeni v Rimskih Toplicah, V Celju, Sentjurju, Soštanju, Vranskem, Preboldu, Mozirju, Slov. Konjicah, Podčetrtku (Zdravilna voda). Kopalnice v Rimskih Toplicah je ob ponedeljkih zaprto. Pokrita bazena v zdraviliščih Dobrna in Laško sta odprta vsak dan od 7. do 17. in ob nedeljah od 8. do 18. ure.

PRIREDITVE

Vsako soboto ples na celjskem kopalšču, na Starem gradu v Celju ob nedeljah popoldne narodno zabavna glasba, v hotelu Celeia in v hotelu Paka v Velenju vsak dan barski program. 14. 7. gostovanje celjskega gledališča na Dobrni, 15. in 16. 7. Velenje: Mednarodni plesni turnir, 17. 7. Rogaška Slatina Večer jugoslovanskih plesov.

PREVOZNOST CEST

Zaprta je cesta Gorenje-Soštanj do konca julija zaradi modernizacije.

RIBOLOV

Na Braslovškem jezeru lov na postrvi. Enodneвно ribolovno dovoljenje stane 10 novih din, čoln 2 Ndin na uro. V jezeru na Blagovni lov na krape, dovolilnice pri čuvaju, isto velja tudi na Prešniku, ostale informacije pri zvezi ribiških družin Celje, Gledališča 2.

PSI! Zelo zaupno! moj najboljši in najljubši prijatelj

je ZVITOREPEC
Zato vsak četrtek kupim ZVITOREPCA

IZLETNIK — HOTEL CELEIA CELJE

prireja

23. julija 1967 ob 20. uri izvolitev

„MISS CELJA“

Najlepša Celjanka bo nato dne 19. avgusta 1967 sodelovala pri izvolitvi

„MISS TURIZMA SLOVENIJE IN ISTRE“ v Portorožu

Prijavijo se lahko kandidatke, ki so dopolnile 18 let.

Prijave sprejema do 20. julija 1967 Hotel Celeia in Turistični urad v Stanetovi ulici v Celju.

VABLJENI!

OBRTNI CENTER

»ZARJA« — ŽALEC

proda

NA LICITACIJI

naslednja osnovna sredstva:

1. ZGRADBO — delavnico (pečarstvo) v Gotovljah, v dobrem stanju, primerna za privatno obrt, oddaljena od Žalca 3 km, dostopna po asfaltirani cesti,
2. TOVORNI AVTO, 2 t, Fiat 620 B, v dobrem voznem stanju.

Licitacija bo v ponedeljek, 17. julija 1967 v Gotovljah: ob 8. uri za družbeni sektor, ob 10. uri za zasebni sektor.

DELOVNA SKUPNOST SPLOŠNE BOLNIŠNICE CELJE

razpisuje

naslednji prosti delovni mesti:

1. ŠEFA rentgenskega oddelka
2. SPECIALIZANTA iz otorinolaringologije

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še posebne pogoje in to:

- pod 1. specialistični izpit iz rentgenologije s 5-letnim specialističnim delovnim stažem
- pod 2. končano medicinsko fakulteto s opravljenim strokovnim izpitom, regulirano vojaško obveznost in najmanj 3-letni delovni staž.

Stanovanj bolnišnica nima na razpolago. Kandidati morajo svoje prošnje s kratkim življenjepisom poslati na upravo Splošne bolnišnice Celje do 20. julija 1967.

Izletnik

1. POSLOVALNICE CELJE, VELENJE MOZIRJE, KRSKO, KRAPINA, HRASTNIK IN SOSTANJ

2. IZLETI PO DOMOVINI Organiziramo izlete, ekskurzije in prevose po ožji in širši domovini ter na ogled turističnih in športnih prireditev

3. IZLETI V TUJINO

Enodnevni:

- CELOVEC 80 Ndin;
- TRST preko Sežane 55 Ndin;
- TRST preko Gorice 60 Ndin;
- GRADEC 50 Ndin;
- ZABNICA 75 Ndin;

Dvodnevni:

- BENETKE 150 Ndin
- CELOVEC — ZABNICA — TRST 170 novih din;
- DUNAJ 200 Ndin;
- BUDIMPEŠTA 205 Ndin

IZLETI SO IZ CELJA, IZ OSTALIH KRAJEV DOPLACILO RAZEN V SMERI VOZNJE

Za organizirane skupine POSEBEN POPUST! Za organizirane skupine PROGRAMI PO ZELJI! ZA ORGANIZATORJE POPUST! VSI PROGRAMI V POSLOVALNICAH IZLETNIKA

Izletnik

NAJLEPŠE DARILO ZA VAŠE SVOJCE V INOZEMSTVU JE C TEDNIK

KOMPAS

IZLETI V JULIJU: 3 dni PO DOLINI LOIRE V NORMANDIJO IN PARIS — 3 dnevni DOPUST NA AZURNI OBALI — 7 dnevno potovanje v PARIS — 3 dnevno potovanje v VERONO, VENEZIO, PADOVO IN BENETKE — 12 dnevno potovanje s vlakom v MOSKVO, LENINGRAD in BUDIMPEŠTO — 7 dnevno potovanje v ZURICH, JUNG-FRAUJOCH in INNSBRUCK.

Izdelane programe sa posameznika potovanja prejmete v poslovalnici KOMPAS Celje ostrome vam jih po pošti pošljemo na vaš naslov

Vsi KOMPASOVI prevosi bodo izvršeni s najmodernejše opremljenimi avtobusi znamke MERCEDES.

FRED VSAKIM FOTOVANJEM ALI IZLETOM OBISITE TURISTIČNO AVTOBUSNO PODJATJE KOMPAS CELJE, TOMŠIČEV TRG 1. TELEFON 22-50.

Trgovsko podjetje s tehničnim blagom na veliko in malo

TEHNO-MERCATOR

Celje, se priporoča za nakup in vas tedensko obvešča

Tudi v največji gradbeni sezoni vam nudimo izredno obsežen asortiment vseh vrst domačega in uvoženega cementa, betonskega železa za individualno gradnjo 6, 8 in 10 mm, salonijske plošče iz uvoza, hidrirano apno itd., itd. — skratka oglejte si naš pester asortiman gradbenega materiala v skladišču na veliko in malo Vodnikova ul. 6 in naši boste kar potrebujete.

KRIMINALNI ROMAN 20

Inspektor jo je začel spraševati o pomenu rdečih lističev z besedama »Ubij Slada«, ko se je vmešal Islington. Razložil je, da imajo barve v redakciji svoj pomen. Rdeča ubija. Listič je torej pomenil, da ne bo revija objavila zgodbe o Sladu. Potem je razlagal, kaj pomenijo druge barve: oranžna — običajna pisarniška vestila, modra — zaupna pisarniška poročila, zelena — pogojni tisk, če je zadosti prostora, sicer lahko z zelenim svinčnikom označeni del besedila stavec izpusti in tako dalje.

Morda bi z inspektorjem zvedela še dosti več o pomenu barvastih svinčnikov v uredništvu, če bi naju ne poklicali s policijskega komisariata. Fantje so namreč odkrili v Old Mysticu v državi Connecticut zakonca Quimby. Njun sin je pred tednom odšel in se doslej še ni vrnil. Potovanje v Old Mystic je bilo nekaj najbolj čudovitega, kar sem doživel v organizaciji policije: helikopter — motorni čoln — hidroplan — motorni čoln — avtomobil, skratka niti za sekundo se nisimo nikjer zadržali. Spotoma sva z inspektorjem zvedela vse, kar so fantje izbrskali. Zakonca Quimby sta bila nekoč kuharica in strežaj pri raznih družinah, a sta zdaj živela v pokoju. Imela sta sina, ki se je v mladosti pri trinajstih letih izgubil in sta ga zaman iskala. Toda kakšne tri mesece pred temi dogodki se je iznenada pojavil in opravičeval svojo odsotnost z izgubo spomina. Nenadoma se je po nesreči spomnil svojih staršev, a je izgubil spomin za deset let vmesnega življenja. Sosedje so me-

so bili tudi brez suknjičev in z zaviranimi rokavi. To je bil za hotel Waldorf izjemen videz.

Zbrani so bili vsi, ki sva jih poznala v uredništvu razen žensk. Islington naju je sprejel sicer sproščeno, četudi je kazal željo, da se postavi kot uraden gostitelj. Vprašal naju je, kako daleč sva prišla s preiskavo in ko mu je inspektor odgovoril, da se bližava razrešitvi, je dobrodušno pokimal, ne da bi pokazal preveliko zanimanje.

Ob mizi sva se zapletla v razgovor z Griggsom in Siddonsom. Inspektor ju je vprašal, kje so ženske. Griggs je s svojo širokoustnostjo hitro razložil, da je svečana večerja namenjena namočenim genijem in, če je Islington do neke mere popustljiv glede genijalnosti v uredništvu, ni nobene izjeme pri svečanih srečanjih.

Genijalnost je sprožila nadaljevanje razgovora o genijalnosti, ljubezni in plačevanju pisanja. Pridružil se nam je še Islington, ki je spravil v jezo Griggsa in Siddonsa s trditvijo, da je edini Tom Long med pisce, ki piše zares iz ljubezni. Medtem smo povečevali in tudi popili že precej napitkov. Razgovori so bi vedno bolj živahni, dokler ni Islington zakašljaval. Vsi so utihnil. Tedaj je veliki urednik zaprosil inspektorja, če bi hotel zbranim poročati o dosedanjem uspehu preiskave, narkar bi njegovi geniji prišli na pomoč s svojo domselnostjo.

Inspektor je pripovedoval vse, kar sva dotlej ugotovila. Izogiba se je imen, ki niso bila nujno vezana na

UMOR V GROBNICI

nili, da je vsa zgodba izmišljena in da je mladenič storil kaj slabega, zaradi česar se zdaj skriva. Quimbyjeva sta imela še hčerko, poročeno Atwood, ki je bila z možem zaposlena v podeželski hiši Jedide Hanks.

Končno smo ujeli prvo zvezo, ki pa še vedno ni dopovedovala nič določenega. Razgovor s starcem je bil mučen in vest o smrti sina ju je prizadela, saj je tako zanj že drugič umrl. Kaj bolj pomembnega nisva zvedela niti od njiju, le to, da je Harold Quimby zvedel za zvezo med Travisom Hallamom in Jedido Hanks od svoje sestre. Starca sta se zbalala, da bi moglo to škoditi njuni hčerki in sta prosila inspektorja, naj bi o tem nikjer ne govoril.

Ob povratku sva se z inspektorjem pogovarjala o zadevi, a vse je kazalo, da se ne moreva sporazumeti, ker sva bila vsak v svojem razpoloženju. Medtem ko sta se meni starca smilila, je inspektor snoval svoje teorije o sodelovanju staršev s sinom, ki so skušali vsi skupaj prikriti njegovih deset let z izgubljenim spominom. Inspektor je to misel potrjeval z dejstvom, da bi skušal vsakdo ugotoviti, kaj je počel teh deset let, medtem ko so skušali sin in starši teh deset let čimprej skriti v pozabo.

Inspektorjeve domneve je potrdilo novo dejstvo, ki so naju z njim seznanili detektivi ob povratku: stara Quimbyjeva sta bila zaposlena pri Algernonu Sladu starejšem in sta si z njegovim denarjem kupila hišo v Mysticu. Vsi podatki so vodili k Sladovim in zdaj je inspektor sumničel v vse po vrsti, celo v Islingtona, ki verjetno ni kar tjavdan imenoval zgodbe s Sladovim imenom. S takšnimi dvomi sva prišla na svečano večerjo uredništva v hotelu Waldorf.

Inspektor je ugotovil, da je družba v hotelu že precej razigrana in sproščena. Zato je nataknil svoje copate in predal začudenemu garderobierju v shrambo čevlje. Člani uredništva so naju pozdravili z navdušenjem, ki ga je zburil deloma tudi alkohol, zaradi česar

dogajanje, a hkrati je izpustil iz zgodbe vse, kar bi moglo vplivati na sklepanje, kam ali koga inspektor sumi. Povedal je vse, tudi o najinem obisku pri starih Quimbyjevih, a vendarle ni mogel nihče iz pripovedi sklepati nič posebnega. Ko je inspektor izpovedal svoje, so začeli uredniki razglabljati o raznih možnih variantah: da je morilec kdo izmed tistih, ki so v kritičnem času vpisani v seznamu navzočih pri nadzorniku dvigal; da je morilec prišel v uredništvo v rednem delovnem času, ubil Quimbyja in ostal ob mrliču do jutra; da je morilec uporabil požarne lestve in za vrata, ki se sicer avtomatično zapirajo, zataknil kakšno zagazdo in si tako zagotovil umik. Vse te teorije so spet zavracali, a najbolj verjetna je bila vsem Griggsova teza, ki je osumil U. P. P. V. Cabota Seeneya. Svoj sum je utemeljil z dejstvi, da je Sweeney sovražil vsakega novega človeka, ker je sam želel postati pisec, da je imel zadosti razlogov tudi za uboj gospodične Hookerjeve, ki mu je vedno trn v peti in da je on odkril truplo in napol zadavljeno Hookerjevo. Ne da bi utegnil o tem zaključiti, sva z inspektorjem odšla k telefonu, ker so ga klicali iz komisariata.

Inspektor me je poslal po čevlje in odtihotapila sva se iz hotela, ne da bi se poslovila od kogarkoli iz družbe. Spotoma mi je inspektor pojasnil, da so njegovi fantje odkrili nekaj novih podatkov o nakupu Quimbyjevih oblačil. Vse je kazalo, da se je tako imenovani Quimby potikal v okolici Old Mystica že najmanj dva tedna, preden je prišel k svojim staršem. Schmitty me je napotil v Sladovo grobnico, sam pa se je odločil, da obišče Amanda Slade. Naročil mi je, naj malo pobrskam po arhivu, če le ne bi morda našel kaj zanimivega.

V uredništvu je bilo skoraj prazno. Na kopcu hodnika sem sicer videl Sweeneyja, ki mi je pomahal. Pokimal sem mu v pozdrav in odšel v Sladovo grobnico.

ŽRTVE

PROMETA

TRIJE TRČILI

Na desni strani ceste II. reda v vasi Vrbeno je stal parkiran avtomobil SILVE KUMBERGER, ko je iz Sentjurja proti Celju vozila kolona osebnih avtomobilov. Iz Celja pa je pripeljal prav tako z osebnim avtomobilom IVAN STRAJHAR. Prvi voznik v koloni je uspel pravočasno zavistiti svoje vozilo, zaradi parkiranega avtomobila, drugi voznik IVAN CIGOJ je skrenil v levo, da ne bi trčil v prednje vozilo in zadel zadnji blatnik Strajharjevega avtomobila. Tudi voznik tretjega avtomobila v koloni IVAN REGORŠEK je skrenil v levo in zadel v prednji del Strajharjevega vozila. Zaradi hudega trčenja so bili v tem avtomobilu poškodovani voznik, žena ANA, BLAZ STRAJHER, ANICA KRIŽNIK in njena hči DARINKA. V Regorškovem avtomobilu pa sta bili poškodovani MARIJA REGORŠEK ter 10-letna hči TATJANA. Škoda na vseh treh avtomobilih so ocenili na 7.000 N dinarjev.

VOZ SE JE PREVRNIL

JOŽE OZVALDIČ je po cesti II. reda Celje-Rogaška slatna vleklet z neregistriranim traktorjem s senom naložen voz, na katerem se je peljala HELENA GLASIČ. V Tržišču je zapeljal na cestni odcep, pri tem pa se mu je prevrnil voz. Glasičeva je dobila pretres možganov in zlom leve roke.

KOLESAR IN AVTOMOBILIST

FRANC TAUSIC je z osebnim avtomobilom peljal po Gubčevi cesti v Velenju, ko mu je izza ovinka pripeljal nasproti po levi strani kolesar FRANC LORGER. Oba sta zavrla, vendar trčila. Kolesarja so odpeljali v bolnišnico, kjer so mu vzeli kri za preiskavo. Poškodovan se je po glavi.

MOTOR ZGOREL

Kolesar AVGUST KOPPEL je v Celju privozil iz neposredne Oblakove na preostno Kersnikovo ulico v nakutku, ko je po njej pripeljal motorist ALOJZ KRANJČIČ. Kljub izogibanju je motorist zadel kolesarja in sam padel. Motorno kolo je drselo po cesti, se vnelo in zgorelo, čeprav so intervenirali gasilci.

ZAPELJAL V JAREK

JOŽE JUS se je peljal s posojenim motornim kolesom po cesti III. reda Šotštarske Topolštica in na ostrem ovinku zapeljal v 40 cm globok jarek ter se prevrnil. Pri padcu si je zlomil ključnico, kolo pa je brez vozniskega dovoljenja.

ZALETET SE JE V OGRAJO

Kolesar MARTIN KRUMHOLTZ se je peljal zvečer iz Celja proti Laškemu. Vozil je proti ograji ob cesti. V bolnišnici so ugotovili, da je dobil pretres možganov.

ZASPAL MED VOZNO

IVAN MARTAN je vozil osebni avtomobilom iz Ljube na lja proti Zalcu in med vožnjo zaspal. Zapeljal je z desne na levo stran ceste, ko mu je pripeljal nasproti motorist TON ŽIVIZ s sopotnikom GOMIRJEM EBERLINCEM. Avtomobil je zadel s prednjim delom motorja, da motorist in sopotnik padla travnik ob cesti, avtomobil je zaneslo na zemljišče. Padcu se je huje poškodoval Eberlinc, materialno škoda voziloh in hmelju pa so ocenili na 5.500 N dinarjev.

Izletnik

MEDNARODNI DANCING PROGRAM

ZA DOMAČINE, IZLETNIKE, POSAMEZNIKE SKUPINE

HOTEL CELEIA ob glavni cesti

Pikniško razpoloženje v Velenju je pokvaril hud naliv. Kamera je kljub temu ujela trenutek, ko so naši umetniki poiskali »suho« kotiček pod televizijskim snemalcem. Na sliki so Pavle Jeršin, član SLG iz Celja, radijski reporter Ernest Petrin, Sandi Krošl, član SLG iz Celja in prvak ljubljanske opere Ladko Korošec. (Foto: J. Sever)

Dekleta, odeta v narodne noše so pričakale naše rojake iz zamejstva z rdečimi nageljni. Pred hotelom v Velenju so vsakemu gostu pripelje nagelj in ga pospremile nekaj prvih korakov v mlado mesto. Posnetek prikazuje prve rojake ob prihodu v Velenje in pa dekleta v trenutku »pripravljenosti«, kajti prvi avtobusi so bili že na vidiku. (Foto: J. Sever)

Celjan VIKTOR HOČEVAR, drugače delavec mlitice, že nekaj let ukvarja s svojevrstnim hobiem. Izdeluje namreč slike s posebno tehniko. Na tisoče drobne slamnatih trakov z raznimi barvnimi odtenki zlepi in s tem oblikuje idilične kraje naše domovine. Prikazuje posnetek, vzbuja s svojimi deli pozornost. (Foto: J. Sever)

lednik

LEDNIK Uredništvo in uprava: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predaj 161 Urejuje uredniški odbor. Glavni urednik IONE SEKUR, odgovorni urednik DRAGO HRIBAR — Članstvo: je ustanovil okrajni odbor SZDL Celje. Izhajajo kot »Nova pot«, »Na delo«, »Naše delo« (1945), kot »Celjski tednik« (1948—1950) nato kot »Savinjski vestnik« (1950—1954) od 1955 ponovno kot »Celjski tednik« 8.1. januarjem 1966 so ga ustanovile občine Celje, Laško, Mozirje, Slovenske Konjice, Sentjur pri Celju, Smarje pri Jelnah in Zavrč. LEDNIK izhaja ob četrtih tednih: Zavod za informativno službo Celje — Tisk in knjižni CP-DELO Rokopisov ne vračamo Cena posamezne številke 50 par (50 starih din) letna naročnina 20 novih (2.000 starih) din, polletna 10 novih (1.000 starih) din; tujina 40 (4.000) Tekoči račun: 507.3.223 TELEFONI Uredništvo: 23.69 mali oglasi in druge 31-05 ekonomska propaganda 30-85, Radio Celje 20-09

Oranje po žetvi

Kmetovalci na področju Po-
morja predvsem v ravninskih
predelih so že od nekdaj po-
redili mnogo pozornosti pre-
oravanju strnišča po žetvi. V
množini obdobju je opažati,
da mnogi to dobro navado
opuščajo. Ta napredni način
obdelave tal pa nikakor ne
smemo zanemarjati, kajti rav-
no v naših klimatskih razme-
rih je zelo potrebno preora-
vanje strnišča.

Ko govorimo, da je preora-
vanje strnišča nujni obdeloval-
ni ukrep, imamo pred sabo
tri glavne vzroke:

1. Da preprečimo izpareva-
nje talne vlage,
2. da onemogočimo razvoj
plevela,
3. da preprečimo izgubo du-
šika.

Njivske površine zasejane s
zrnjem so za lastno senco
zaščitene tla pred izsuševanjem,
in jih požanjemo, te zaščitne
tla. Površina je ravna in
naga izredno hitro izpareva.
Tega je izredno dober
ukrep tistih kmetov, ki ob
žetvi žetve zlagajo snope ta-
ko, da med križi lahko takoj
prejeto. Z vsakim dnem po žet-
vi je stanje v tleh slabše. Iz-
parevanje vlage je hitro na
peščenih tleh.

Ko preorjemo strnišče s
tem pospešimo tudi hitrejšo

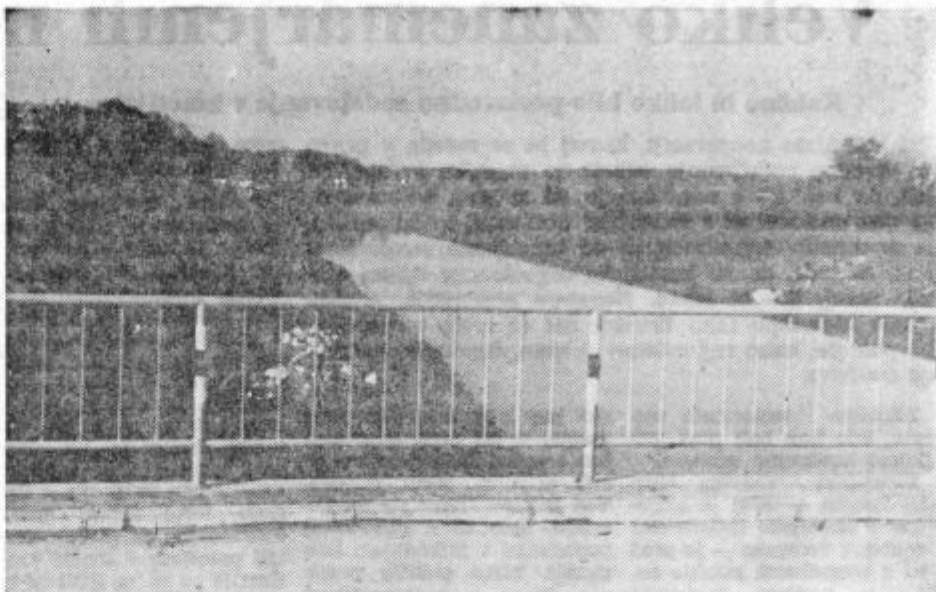
razpadanje ostankov korenin
in slame ter obenem prepre-
čimo razvoj plevela. Po žetvi
dobi plevel vse ugodnosti za
hitro rast in se močno zako-
renini. Tu pridejo predvsem
tisti pleveli do veljave, kate-
rim so žita onemogočala nji-
hov razvoj.

Ker je talna površina neza-
ščiten in prihaja včasih tudi
no naličje dežja, povzroča
hitro izpiranje dušika v globi-
no na eni strani, medtem ko
na drugi strani ga mnogo po-
rabijo pleveli. Tako na vsak
način na nepreoranem strni-
šču izgubimo gotovo koli-
čine hranilne snovi, ki je zelo
potrebna za prihodnjo poljšči-
no.

Na podlagi omenjenih dej-
stev priporočamo kmetijski
strokovnjaki kmetovalcem, da
preorjemo strnišča v čim kraj-
šem času po žetvi. Globina
oranja naj bo 6 do 10 cm, kar
so pokazali vsi poskusi kot
najprimernejšo. Plug je za to
delo najbolj uspešen pred-
vsem, če je zemlja suha. Kul-
tivator in krožne brane pride-
jo v poštev takrat, če je zem-
lja bolj vlažna in njiva ni za-
plevljena. V kolikor uporab-
ljamo po oranju valjar mo-
ramo za valjanjem takoj tudi
brnati z lahkimi brnami,
ker drugače izgubimo vlago
vsled ravne površine.

Preoravanje strnišča pa ni
samo omenjeni ugodni
učinek na stanje v tleh, am-
pak izredno močno vpliva tu-
di na višino pridelkov. Na
večji pridelok vpliva predvsem
na setve v jeseni kakor tudi
na spomladanske poljščine.
Mislim, da ta dejstva ni po-
trebno našim kmetovalcem
dokazovati z rezultati znan-
stvenih poskusov, ampak je
dovolj, če pogledate stanje
poljščin na njivah tistih, ki
zanemarjajo preoravanje str-
nišča.

FRANC KUZMIČ

Nova struga Pesnice je bolj ravna in široka, da bo lahko voda ob naličjih hitreje odtekala

Strniščni krmni posevki

in nato takoj setev, ker en
dan v juliju pomeni za rast
več kot deset jesenskih dni.
Obstoji tudi nevarnost, da
na težjih zemljah oranje ne
bo mogoče izvršiti ali pa ze-
lo težko, temu pa sledi te-
žavna naknadna obdelava in
slabši vzik semena.

Za vzik in dober razvoj

strniščnih rastlin je pri nas
kritično pomanjkanje vlage,
zlasti če je poletje sušno. S
primerno agrotehniko to je
s čimprejšnjim preorava-
njem strnišča in takojšnjo
obdelavo brazde z valjanjem
in brnanjem pa lahko us-
pešno izboljšamo manj ugod-
ne prirodne pogoje.

Kljub temu, da moramo z
delom hiteti, bi napravili ve-
liko napako, če bi zemljo le
površno obdelali in pripravili
za setev. Površina in preplitva
obdelava ima vedno za posled-
ico slab strniščni posevek.
Najprimernejša globina ora-
nja je okrog 18 cm. Čim več-
ja je suša, tembolj je potreb-
na globlja obdelava zemlje,
ker je zemlja v globljih plasteh
zmeraj vlažnejša, razen tega
rahla zemlja bolje zadržuje
vlago. Za drobna semena je
prerahlja zemlja neprimerna,
zato tako zemljo pred setvi-
jo povaljamo.

Strniščne rastline imajo
kratko rastno dobo, zato mo-
rajo biti rastlinam hranilne
snovi čimbolj in čim hitreje
dostopne. Zato je najbolje, če
že prejšnji rastlini dobro po-
gnojimo s fosfornimi in ka-
lijevimi gnojili. V kolikor pa
tega nismo storili potrosimo
250 do 400 kg fosfornih in 200
do 300 kg kalijevih gnojil na
hektar po strnišču in jih zaor-
jemo. Ob setvi moramo po-
gnojiti vsem strniščnim rastli-
nam s hitro topljivimi du-
šičnimi gnojili. Najprimernej-
ši je 21,5 odst. ali 26 odst.
nitromoncal, katerega potrosi-
mo 200 do 300 kg na hektar.
Rastlinam, ki ostanejo na nji-
vi dalj časa, gnojimo v dveh
obrokah in sicer ob setvi in
nato čez 3 do 4 tedne.

Namesto dušičnih gnojil
lahko zelo uspešno uporab-
ljamo gnojilco takoj ko smo
njivo preorali.

Posejane okopavine, n. pr.
krmna pesa, kava, krmni oh-
rov in druge okopavine zelo
dobro poplačajo trud, ki ga
vložimo v okopavanje.

Kot strniščni posevki bi pri-
šli pri nas v poštev nasled-
nje rastline:

PITNIK (KORUZA ZA
KRMO)

Sejemo ga v vrste v razda-
lji 30 do 35 cm. Na 1 ha po-
trebujemo 110 do 140 kg se-
mena. Ko je posevek visok
okrog 15 cm ga rahlo pobri-
namo z lažjo brano. Kositi ga
začnemo najpozneje ob začet-
ku metličenja. Če namerava-
mo pridelati kisati, sejemo na
večjo medvrstno razdaljo in
sicer na 40 do 50 cm ali še
boljše v trakasti sestvi na 30
in 60 cm. V tem primeru po-
sevek okopljemo ali vsaj kul-
tiviramo z okopalnikom. Pri-
delek namenjen kisanju kosi-
mo čim bolj pozno, vendar pa
pred slano.

(Konec prihodnjic)

V senci žetve

Slovenski kmetijci se razgibano pripravljajo
na letošnjo žetev. Vse je usmerjeno na to, da
jo opravijo v najkrajšem roku, ker bi v na-
sprotnem primeru lahko prišlo do osipanja
zrna in tudi do nastopa vremenskih nezd.

Družbeni sektor razpolaga z velikim šte-
lom kombajnov. Računajo, da odpade na po-
samezni kombajn povprečno petdeset hektarjev
njiv, kar je dovoljeno, da lahko v rekordnem
roku požanjemo vso pšenico. V nekaterih kme-
tijskih organizacijah se bo mogoče pokazal vi-
šek mehanizacije, kar bo sigurno ugodno po-
spešilo žetev tudi na zasebnih zemljah.

Velika proizvodnja pšenice zahteva, da osi-
guramo tudi hitrejši sprejem oziroma odkup.
To bo letos mnogo lažje, ker smo v poslednjem
času zgradili nova, velika skladišča. Letos ima-
mo tudi več sušilnic, pa zaradi tega ne bo pred-
stavljalo vskladiščenje letošnjega pridelka v
manj ugodnih prostorih večjo nevarnost za
pšenico.

Važno je tudi, da pripravimo žitna skladišča,
ker bi se lahko zgodilo, da bi razni škodljivci
(npr. hrošči in molji) razjedali žitna zrna. Na-
stanejo lahko znatne škode. Računajo, da pro-
pade povprečno deset odstotkov pridelkov v
skladiščih. V posameznih primerih gre v izgubo
znatno večji del pridelkov.

Skrbeti moramo za vzorno čistočo v skladi-
šču. Prostore pred skladiščenjem žit poskropi-
mo s tekočim Pantakanom ali Lindan-oljem.
Žito samo napršamo s kemičnim sredstvom:
Ambarin in vreče namočimo v tekoči Pantakan.
Zrnce je treba tudi večkrat premetati v borbi
proti omenjenim škodljivcem.

Če bomo vsa ta dela pravilno in pravočasno
opravili, ni nobene bojazni, da bi doživeli večje
škode v žitnih skladiščih. Naš trud od setve do
žetve bo tedaj večkrat poplačan.

ING. LADO JERSE

Vsako leto odšlo 10—15 trgovcev

Prejšnja leta je imelo Tr-
govsko podjetje »Vesna« Lju-
tomer težave, ker je »etno
zapuščalo kolektiv od 10 do
15 trgovskih delavcev. Letos
pa je vprašanje, če bodo lah-
ko zaposlili vse, ki bodo kon-
čali vajeniško šolo pri šol-
skem centru za blagovni pro-
met v Murski Soboti.

Prejšnja leta so se za tr-
govski poklic odločali pred-
vsem tisti, ki se niso mogli
vkjučiti v nadaljnje izobra-
ževanje na šolah druge stop-
nje. V zadnjem času pa ima-
jo v trgovinah vedno več ta-
kih, ki so se za trgovski po-
klic odločili z veseljem. Ti
dosegajo pri delu lepe uspe-
he.

Velika zabavno-glasbena prireditev — 15. JULIJA 1967 od 20. uri

RADENSKA SRCA 67

Izbor treh radenskih src v Slatina Radencih na plavalnem bazenu
Nagrade: 1000, 600 in 400 N din;

Sodelovali bodo: orkester Alfija Kabilje, pevci Višnja Korbar, Elvira Stecl,
Vjekoslav Jutt in Drago Mlinarec, humorist Viki Glavocki
Med programom — prikaz visoke jugoslovanske mode — OHIS-SKOPJE

TELEVIZIJA

18. JULIJA	21.20 MEDNARODNI JAZZ FESTI- VAL V LJUBLJANI (Ljub- ljana)
19. POROCILA (Ljubljana)	22.00 ZADNJA POROCILA (Ljub- ljana)
20. CETRTKOV VEČER DOMA- CIH PESMI IN NAPEVOV — (Ljubljana)	
21. KMETIJSKA ODDAJA (Za- greb)	
22. TISOCKRAT ZAKAJ (Beo- grad)	
23. ŠERILSKI FILM ZA OTRO- KE (Ljubljana)	
24. NEDELJSKA TV KONFE- RENCIA (Zagreb)	
25. NEDELJSKO POPOLDNE POROCILA (Ljubljana)	
26. PERRY — MASON — serijski film (Ljubljana)	
27. PROPAGANDNA ODDAJA — (Ljubljana)	
28. TV DNEVNIK (Beograd)	
29. PESEM POLETJA (Beograd)	
30. CIK CAK (Ljubljana)	
31. SONČNA KARAVANA — za- bavno-glasbena oddaja (Beo- grad)	
32. TV DNEVNIK (Beograd)	
17. JULIJA	
33. KUHAJSKI NASVETI: NA TABORJENJU (Ljubljana)	
34. TEDENSKI SPORTNI PRE- GLED (Beograd)	
35. TV OBZORNIK (Ljubljana)	
36. TV DNEVNIK (Beograd)	
37. PESEM POLETJA (Beograd)	
38. CIK CAK (Ljubljana)	
39. TV DRAMA (Zagreb)	
40. IZ OPERETNEGA SVETA — (Ljubljana)	
41. TV DNEVNIK	
18. JULIJA	
42. DREJCEK IN TRIJE MAR- SOVČKI — NOČNI OBISK — (Ljubljana)	
43. POPOTOVANJE PO AZIJI — serijski film (Ljubljana)	
44. CIK CAK (Ljubljana)	
45. TV OBZORNIK (Ljubljana)	
46. BERTRAND LEVJESRČNI — francoski celovečerni film — (Ljubljana)	
47. IZ DEL IVE ANDRICA — (Ljubljana)	
48. ZADNJA POROCILA (Ljub- ljana)	
19. JULIJA	
49. NAPOVED SPOREDA (Ljub- ljana)	
50. MORNAR NA TRICKLU — oddaja za otroke (Zagreb)	
51. REPORTAŽA (Skopje)	
52. CIK CAK (Ljubljana)	
53. TV OBZORNIK (Ljubljana)	
54. TV DNEVNIK (Beograd)	
55. PESEM POLETJA (Beograd)	
56. CIK CAK (Ljubljana)	
57. S KAMERO NA RDEČE MORJE (Ljubljana)	
16.00 NURENBERG: EVROPSKO AT- LETSKO PRVENSTVO — (Evrovizija)	
18.13 NAPOVED SPOREDA (Ljub- ljana)	
18.15 MLADINSKA IGRA (Ljub- ljana)	
19.00 VSAKO SOBOTO (Ljubljana)	
19.20 KULTURNA REPORTAŽA — (Ljubljana)	
19.40 TV OBZORNIK (Ljubljana)	
20.00 TV DNEVNIK (Beograd)	
20.30 PESEM POLETJA (Beograd)	
20.33 CIK CAK (Ljubljana)	
20.41 CELOVEČERNI DOMACI FILM (Ljubljana)	
22.10 KOTALKARSKA REVLJA V VELENJU (Ljubljana)	
23.10 ZADNJA POROCILA (Ljub- ljana)	

Trgovsko
podjetje
na veliko
in malo

Automotort

CELJE

NAŠA SKLADIŠČA IN PRODAJALNE
VAM NUDIJO REZERVNE DELE
ZA VOZILA IMV NOVO MESTO,
ZASTAVA, TAM, TOMOS, PRETIS

Veliko zanemarjenih možnosti

Kakšno bi lahko bilo proizvodno sodelovanje v kmetijstvu

Pri kmetijski kooperaciji, ki naj bi se razvila v pravo proizvodno sodelovanje, nikoli ne zmanjka kritike. Ta leti na kmetijske organizacije od spodaj, od kmetov, ki niso zadovoljni s sedanji oblikami, in od zgoraj, iz družbenih organizacij in od kmetijskih strokovnjakov, ki trde, da so kmetijske organizacije doslej storile manj, kot bi lahko. Nekatere kmetijske organizacije zavračajo tako kritiko, češ če niste zadovoljni, pa povejte, kako naj delamo in nam zagotovite potrebna sredstva.

Namesto teoretičnih razprav, kdo ima bolj prav, pogledimo konkretne primere. Kmetijska zadruga Murska Sobota — zdaj je vključena v kmetijsko industrijski kombinat Pomurka — je pred leti s pogodbo jamčila nekaterim kmetom najmanjši pridelek pšenice. Ker je ti-

sto leto bilo zelo neugodno vreme, je pri takih pogodbah imela zgubo. Prihodnje leto ni več sklepala takih pogodb. Vsa leta pa vreme ne naga enako, zato bi s podobnimi pogodbami v prihodnjem letu morda lahko pokrila prejšnjo zgubo v kooperaciji s kmeti. Tveganje bi torej bilo

treba obračunavati v daljšem, večletnem obdobju.

Poskusi kmetijske zadruge Črenšovci — zdaj je združena z zadrugo v Lendavi — pa kažejo, da imajo tudi kmetje pomisleke, ko se jim nudi priložnost, da bi povečali pridelek. Zadruga je organizirala pridelovanje pšenice s skupno obdelavo petih manjših kmečkih parcel, ki mejijo druga na drugo. Hektarski donos je bil skoraj enak pridelku na družbenih zemljiščih v Beltincih in Rakičanu, torej skoraj dvakrat tolikšen kot na drugih kmečkih posestvih v tistem kraju. Kmetje pa so se zbal za meje in naslednje leto niso več marali takega sodelovanja.

Imamo še druge oblike uspešne kooperacije v kmetijstvu — poleg priraje mleka, ki jo spodbuja premla in zajamčena odkupna cena, pitanja goved in prašičev ter piščancev, ko kmetje dobe od kmetijske organizacije živali in krmila — ki so v Sloveniji sicer malo preizkušene, v nekaterih krajih naše države pa so že veliko koristile organizatorjem in kmetom.

Kmetje ob Muri so pred desetimi leti že pridelovali paradiznik in druge vrtnine za varazdinsko podjetje. Opustili so jih, ko eno leto niso bili zadovoljni s ceno. V primerjavi z vojvodinskimi kmeti so prehitro vrgli puško v koruzo. Tudi v Vojvodini ne gre vse gladko, a še vedno pridelujejo vrtnine na združenih kmečkih parcelah, iz katerih naredijo velika polja po več 10 ha. Lansko jesen so prodajali paradiznik po 15 in 20 S din kilogram, pa so ga letos spet posadili. Upajo, da bo letos imel boljše ceno. Pri papriki, ki so je lani izvozili iz Vojvodine s 400 ha v Zahodno Nemčijo, so namreč imeli čistega dohodka po milijon S din na hektar. To pomeni, da veliko tveganje včasih prinese tudi velik dobiček. Zgubo in dobiček pa je treba obračunavati za več let naprej.

V Pomurju bi lahko pridelali tudi veliko zelja, ki ga Maribor dobiva iz Varazdinske okolice, ali čebulo, ki je letos zaradi pomanjkanja dosegla v Mariboru nenavadno ceno, 800 S din kilogram, in

še marsikaj drugega, kar zahteva precej dela, prinese pa tudi velik dohodek po hektaru. Le organizatorjev manjka, kajti vsak kmet ne more ponuditi svojih pridelkov sam v oddaljenih mestih. Izkušnje v Vojvodini kažejo, da so pri veliki proizvodnji, ko si je moči pomagati s stroji, pridelovalni stroški sorazmerno majhni. Zato tudi kupcev ni težko najti.

Financiranje kooperacije tudi ni taka ovira, da bi se pred njo morali ustaviti, če kmetijska organizacija nima sredstev. Bolj kot kreditiranje proizvodnje kmetje cenijo tako strokovno službo, ki jim jamči večji pridelek, kot ga lahko dosežejo sami. Prav na tem temelji kmetijska kooperacija v Vojvodini, kajti kmetje imajo tudi sami več sredstev kot pred leti za nakup umetnih gnojil, semena in drugega. J.PETEK

NOTRANJA POLITIKA

PLENUM CK ZKJ — Natanko leto po brionskem plenarnem zasedanju je bilo letos v Beogradu zasedanje centralnega komiteja ZKJ. Razpravljali so najprej o mednarodnih političnih problemih in sprejeli glede tega sklepe, potem pa še o organizaciji ZKJ ter tudi glede tega sprejeli sklepe. Za člana centralnega komiteja so izvolili Alberta Jakopiča, za člana izvršnega komiteja pa Mitjo Ribičiča.

SEJA ZVEZNE KONFERENCE SZDL — Zvezna konferenca SZDL Jugoslavije je te dni razpravljala o aktualnih mednarodnih dogodkih. Sprejela je resolucijo, s katero enodušno podpira politiko Jugoslavije. Poziva tudi vse občane, naj gmotno pomagajo žrtvam agresije na Bližnjem vzhodu in podprejo prizadevanja, da bi preprečili poskuse nagraditi napadalca

na arabske države. Za predsednika konference so izvolili Rata Dugonjica, za generalnega sekretarja pa p. novno na Zupančiča.

SLOVANSKO RAZSTAVO MOSKVI — Predsednik našega izvršnega sveta Milovan Spiljak je te dni odprl v Moskvi razstavo o dosežkih jugoslovanskega gospodarstva.

PODPISANA TRGOVSKA POGODBA Z ITALIJO — V Beogradu so te dni podpisali nov sporazum o blaginji

KRONIKA

ni menjavi z Italijo do leta 1969. Pogajanja so začela 9. januarja letos in bila 20. januarja pretrgana. Nadaljevala so se 26. januarja in se uspešno končala.

Potrjena politika izvršnega sveta

Na seji republiškega zbora je član IS Rino Simoneti razložil politiko izvršnega sveta do tekočih gospodarskih problemov. Poslanci so v razpravi to politiko podprli in zbor jo je tudi v celoti potrdil.

Start proizvodnje v letošnjem letu ni niti tako slab, četudi je leta za manj kot štiri odstotke nad lanskim, kar bi pomenilo, da se pravzaprav počasi gibljemo naprej. Če bi bilo tako napredovanje dolgoročneje, bi bili vsi kmeti lahko zadovoljni, kajti to je vendarle prepočas, pa naj se primerjamo s komerkoli. V sedanjih razmerah ustajevanja našega gospodarstva in ob premagovanju težav, v katerih so se znašala podjetja pri zaostrovanju pogojev gospodarjenja, pa je to napredovanje vendarle spodbudno, zlasti če pomislimo, da gre dve tretjini povečanja na račun izvoza.

Gospodarski problemi, s katerimi se letos srečujemo, pa niso nekaj takega, kar bi bilo od včeraj in s katerimi se ne bomo srečevali tudi jutri. Zato

lahko rečemo, da je politika, ki jo je bil začrtal izvršni svet in ki jo je odobrila skupščina, dolgoročnejšega značaja vsaj v osnovnih postavkah.

Takšen problem je na primer politika zaposlovanja strokovnjakov in reelekcija vodilnih ljudi v gospodarstvu. Vsekakor je to precejšnja rezerva, ki bi, če bi se nam jo posrečilo izkoristiti, veliko prispevala k pospešeni rasti gospodarstva. Razdrobljenost investicij, nepovezanost gospodarskih organizacij, sorazmerno slabo poznavanje trga, pomanjkanje dolgoročnejših razvojnih konceptov v tovarnah itd., vse to so stvari, s katerimi se bomo morali še dlje ubadati, saj jih ni mogoče rešiti čez noč.

Seveda pa so tudi problemi v samem sistemu in tudi glede tega je IS začrtal jasno politiko, da bi čimprej odpravil vse tisto, kar gospodarstvo zavira v njegovi rasti, pa naj je to kreditna politika, nesproščene cene ali marže v trgovini.

V. JARC

HUSEINOVA ZAHODNA TURNEJA. Mladi jordanjski kralj Husein je zanimiva politična figura. Nekaj dni pred izraelsko-arabskim spopadom ga je kairski razpisoval kot »imperialističnega prodanca« in strahopetca. Potem je mladi kralj svojim letalom priletel v Kairo, se objel z Naserjem in v hipu postal »zvesti veznik« v boju za arabsko stvar. Dne 5. junija so se začeli boji na egiptovski izraelski meji; Husein je napovedal vojno Izraelu in njegove čete so vdrle v demilitarizirane mestne četrti Jeruzalema. Sledil je protinapad in Jordanija je začela izgubiti ozemlje do reke Jordan. Husein je bil prvi, ki je sprejel poziv varnostne ga sveta za prekinitev ognja, toda ni mu mogoče očitati, da se ni boril: izguba jordanjske vojske so bile relativno najhujše, kralj sam pa je med vojno polet nad Haifo in jo bombardiral. Ko se je začela razprava v generalni skupščini o letalom, ki ga je sam pilotiral, odletel v New York, nato pa je obiskal Johnsona v Beli hiši. Ustavil se je tudi v Parizu in Londonu, na sliki pa ga vidimo v Atenah z grškim kraljem Konstantinom in kraljico Ano Marijo. V arabskih prestolnicah na njegovo zahodno turnejo ne gledajo s posebnim navdušenjem, še posebno ne ker je Izrael ponudil Jordaniji direktne razgovore ter »rešitev begunskega problema« v obliki federacije med Izraelom, posebno palestinsko državo, naseljen z begunci, in Jordanijo s tem, da bi slednja dobila izhod na Sredozemsko morje.

ZUNANJA POLITIKA

ki zasedajo zemljo in napadajo policijske stražarnice. Upo vodi prokajatska komunistična partija, vsa pekinška propaganda pa ga vzpodbuja, češ, sedaj je prišel čas, da vršimo reakcionarno vlado v Delhiju, ki se je povezala z ameriški imperialisti in sovjetskimi revizionisti. Nekaj podobnega se dogaja tudi v mali Burmi, kjer Peking hujska k uporu proti vladi generala Ne Vina, ki so ga še pred kratkim v Pekingu sprejemali kot spoštovanega prijatelja. Po eksplozivnih vodikove bombe in po krizi na Srednjem vzhodu je torej Peking prešel v ofenzivo, ki meri predvsem na sednje dežele.

Posebno poglavje je obisk romunske delegacije v Pekingu. Kot znano Romunija ni podpisala moskovske deklaracije o krizi na Srednjem vzhodu, v OZN pa je edina socialistična delegacija, ki se je zavzemala za direktne razgovore med Izraelom in arabskimi državami. Vzdrževala stike tako z Izraelci kot z Arabci. Potem je prišlo sporočilo, da je predsednik romunske vlade Maurer na čelu 20-članske delegacije odpotoval v Peking. Pozornost vzbujala okoliščina, da doslej še niso objavili nobenega poročila o tej delegaciji, niti to ne, da je prispela v Peking.

Zato pa je bil dan toliko večji poudarek obisku francoskega ministrskega predsednika Pompidouja v Moskvi, kamor je prispel 3. julija. Francija in Rusija imata nekaj enakih ali zelo podobnih pogledov na svetovno dogajanje: Vietnam, Srednji vzhod, evropska varnost, popuščanje napetosti, to so vprašanja, o katerih Francozi in Rusi zlahka najdejo skupni jezik.

Tedenski pregled

Dve področji sta dajali pretekli teden ton dogajanja v svetu: Srednji vzhod oziroma razprava o izraelsko-arabskem spopadu pred generalno skupščino in napad skupine tujih najemnikov na dve mesti v Kongu.

Osrednje vprašanje je bilo seveda še vedno kriza na Srednjem vzhodu. Na Sueškem prekopu je prišlo do kratkega streljanja med Izraelci in Egipčani; za incident so krivili drug drugega. V generalni skupščini OZN pa se je nadaljevala ostra razprava, ki je sedaj odložena, ker pač generalna skupščina, ki šteje 122 članov, ni prišla do nobene sklepa, oziroma za noben sklep ni dobila potrebne večine glasov, to je dveh tretjin. Resolucija nezvezanih držav, ki jo je predlagala Jugoslavija, za razliko od sovjetske resolucije ni vsebovala obsodbe Izraela kot napadalca, pač pa je zahtevala takojšen umik izraelskih čet na položaje pred začetkom sovražnosti. Dobila je samo 53 glasov, torej manj kot polovico. Tudi resolucija latinsko-ameriških držav, ki ni zahtevala takojšnjega umika izraelskih čet, ni dobila potrebne večine: samo 57 glasov. Zato so zasedanje odložili za en teden. Okoliščina, da OZN ni našla oziroma sprejela za Arabce zadovoljive rešitve, je vzbudila v arabskih državah nezaupežnost do svetovne organizacije in v arabskih prestolnicah nekateri že razglabljajo o možnosti, da bi arabske države izstopile iz OZN. Toda to so verjetno glasovi skrajnežev. Predstavniki vrhovnega sovjeta ZSSR Podgorni, ki je obiskal Kairo, Bagdad in Damask, je povsod

obljubil izdatno pomoč, povsod pa je svetoval tudi zmernost in državniško treznost.

Dne 1. julija je prišla iz Madrida, nekoliko kasneje pa iz Alžira vest, da je letalo, ki je vozilo bivšega kongoškega ministrskega ministrskega predsednika Combeja, pristalo v Alžiru. Vse potnike s Combejem na čelu je prevzela alžirska policija. Vlada v Kongu je takoj zahtevala, naj Alžirija izroči Combeja, ki je bil marca letos v Kinshasi, prestolnici Konga, obsojen zaradi veleizdaje na smrt. Alžirska vlada še ni odgovorila na to zahtevo, pač pa je prišlo v Kongu do novih dogodkov. Beli najemniški vojaki so se iz dveh letal izkrcali na letališču v mestu Kisangani in ga zavzeli, prav tako pa tudi mesto Kiwu na skrajnem vzhodu Konga. V Kinshasi pravijo, da sodi ta napad v okviru zarote, ki jo je pripravil Combe, podprle pa so jo Belgija, Portugalska in Španija. Po najnovejših vesteh je napada, ki so se mu pridružili najemniški vojaki, ki so bili dotlej v službi kongoške vlade, konec, vendar je vlada v Kinshasi zahtevala, naj o zadevi razpravlja varnostni svet.

S tem pa afriškega dogajanja še ni konec. Cete zvezne vlade v Nigeriji so napadle ozemlje pravkar odcpljene vzhodne pokrajine, ki se je preimenovala v republiko Bifra. Etiopska vlada pa je zanimala poročilo iz Kartuma, češ da so etiopske čete vpadle na sudansko ozemlje.

Položaj se nevarno zapleta tudi v jugovzhodni Aziji. Ameriški obrambni minister McNamara je odpotoval v Saigon, kjer naj bi se pogovarjal o tem, da bi v Vietnam poslali še 200.000 ameriških vojakov. Čeprav Washington to zanika, vendar obstaja velika nevarnost, da se vojna v Vietnamu razširi.

Pa tudi položaj v Indiji in Burmi vzbuja skrb. V indijski vzhodni in zahodni Bengaliji so se uprli kmetje,

Elegant Celje

KONFEKCIJA • MOŠKI IN ŽENSKI SALON • KROJENJE
PO MERI • KEMIČNA ČISTILNICA IN PRALNICA

URESNIČITE VAŠE ŽELJE PRI

EXPORT

EXPORT

AURORA
PRST. ulica GALATTI 6 in 8

PERIAUTOMATIC

STROJI ZA PRANJE PERILA	LIR	DOLARJEV
NAONIS M 4	60.000	96
NAONIS M 5	63.000	101
NAONIS G 35	72.000	116
NAONIS G 45	82.000	132
NAONIS G-455	115.000	185
CASTOR 509	63.000	101
CASTOR 532	79.000	127
CASTOR 800	112.000	180
CASTOR SUPERDRY	110.000	176
ZOPPAS 570	80.000	129
ZOPPAS 360	65.000	105
CANDY SA 50	63.000	101
CANDY SA 75	72.000	116
CANDY SA 7	115.000	185
IGNIS SPEZIALE	92.000	148
IGNIS GRAN LUSO	112.000	180
HLADILNIKI		
INDESIT 130 litrov		
model lusso	35.000	56
INDESIT 155 litrov		
model lusso	45.000	73
ZOPPAS 130 litrov	37.000	60
ZOPPAS 160 litrov	48.000	77
NAONIS 130 litrov	35.000	56
NAONIS 160 litrov	48.000	77
IGNIS 130 litrov	42.000	68
IGNIS 145 litrov	44.000	71
IGNIS 170 litrov	57.000	92

Specialna ponudba:
hladilnik INDESIT
model 130 litrov 89.000 143
PECEM NA PLINSKO OLJE IZREDNO ZNIZANE CENE

Pri nakupu veljajo še vedno enaki pogoji kot lani
blago dostavljamo do železniške postaje Sezana

Okrepitev in osvežitev Sinalco-Kola

ZA VAŠ OKUS

ŠAMPANJCI

naravno
pripravljeni

industrijsko
pripravljeni

Proizvaja:

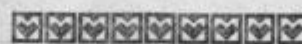
**KMETIJSKI
KOMBINAT
RADGONA**

BE ROMANI
ČE
ZVEZKI

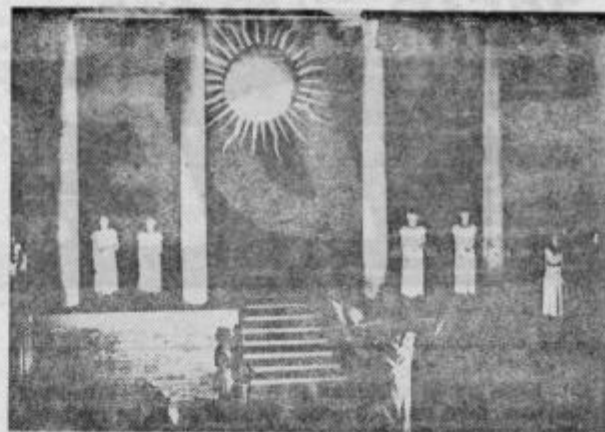

antena

SPREJEMA
IN ODDAJA
VAŠE ŽELJE

NAJLEPŠE
DARILO
ZA VAŠE
SVOJCE
V INOZEM-
STVU JE
C TEDNIK

Mozartova Čarobna piščal v Izidinem svetišču

Če obiščete Madžarsko, si oglejte...

Szombathely je že dolga leta znano kulturno in sportno središče zapadne Madžarske. Zadnje čase so si pridobile sloves številne kulturne prireditve v tem mestu, med katerimi so najbolj privlačne vsakoletne operne predstave v Izidinem svetišču. Po svoji lepoti je to svetišče eno najlepših in najbolj ohranjenih. Prednjačijo le nekatera stara podobna svetišča v Italiji in v Egiptu. Svetišče je bilo postavljeno pred približno dva tisoč leti v čast boginji plodnosti in izobilja Izidi. Svetišče, ki meri 100 x 50 m so pričeli odkopavati leta 1955. Pročelje svetišča je pokrito z belimi marmornimi reliefi in obdano z osemmetrskimi granitnimi stebri. Urejena je tudi okolica svetišča.

Od leta 1964 uprizarjajo v tem čudovitem okolju Mozartovo Čarobno piščal. Prireditve so v avgustu in privabljajo tisoče domačih in tujih ljubiteljev Mozartove glasbe in starih kulturnih spomenikov. Letos bodo uprizorili tudi Gluckovo opero Ifigenija na Tavridi. V Čarobni piščali bo nastopil Siegfried Vogel, solist berlinske Narodne opere. Operne predstave bodo ob sodelovanju solistov in umetnikov baleta Madžarske državne opere 12., 13., 19. in 20. avgusta.

Vstopnice in informacije dobite pri tujskoprometnem uradu v Szombathelyju (Idegenforgalmi hivatal — Szombathely, Mártírvok tere 1, tel 23-48).

M. I.

nuVan
CIBA

Za
učinkovito
uničevanje
mrčesa

V pralni stroj edino

Superdetergent

mixal

Vsebuje — sadži
OXYLAN

za avtomatsko strojno pranje

ker vsebuje

OXYLAN

DESETI BRAT

Vešči ljudje v Obrhku so si pravili, da bi bila Franceljnova mati stara, togotna Dražarka, ki je med lanskimi pasjimi dnevi popustila Obrhek in šla Boga gledat od obličja do obličja, kaj lahko popravi svojo domačijo, zlasti ker so bile dražarske njive najboljše v obrškem polju, ko ne bi bila imela ženica priskutne navade, vsak krajcar za žganje in bel kruhek potrositi. Znano jim je bilo, da se je bila rajnica te malo ženske navade navzela od svojega umrlega moža, ki se je bil v mladih letih v bramborskih vojskah ob francoskem času s to božjo pijačo seznanil. Obrške sosedice, ki so bile tako ljubezne, da so jo včasih obirale in čez zobe vlekle, bi ji bile še odvezo dale za to slabost, ali to, da dolgovce dela in ne misli, kaj bo sinu Francelju prišlo, to je bilo v njih očeh huje ko tisti mutasti, ki se še ne ve, kako so. Nobena izmed njih ni hotela očesa zasolžiti, ko so lani sosedo pokopavali. Brž potlej se je slišalo, da bo Miha izpod Gaja, poglaviti dolžnik, prodal Dražarijo, ker mu Francelj, novi gospodar, ni mogel plačati, kar je imel Miha terjati. In zdaj se je dejalo, da je dolg plačan, pismo je bilo narejeno, Francelj s Krivčevu hčerjo oklican in zdaj je bilo pirovanje! Napravljeno smo imeli celo rešto kvant, kako so Obrščanke ugibale, kje je mladi sosed denar dobil; ali ker so manj imenitne, nočemo z njimi častitih brancev dolgočasiti. Pogledimo rajši v hišo, dasi je razkopana, lesena in stara, tako dolgo ne bo na kup padla, da mi ven pridemo.

Zbrana je bila v hiši lepa družina ljudi. Če rečem, da so jim godci godili, se razume že samo po sebi, da so bili vsi vesele in židane volje; zakaj godci in mala

nebesa — to sta pravemu Slovencu dve misli ali dva razumka, ki ju ne more vselej naravnost ločiti.

Zenin in nevesta, vsa v veselju, sta sedela za mizo, upehana od plesa. Krivec in Krivčevka sta bila tako dobre volje, da že od svoje svatovščine semkaj ne tako. Zlasti je bila poslednja, dasiravno sicer skopa, na današnji dan vsa predrugačena. Dostikrat je vstala izza omizja, jemala razne potvice in mesne jedi iz skled in jih nosila tjakaj k peči, kjer je na ostanke prežala vsa nada prihodnjega Obrhka, otroci obojega spola ubožnih in premožnih Obrščanov. Med to krdeljo je sedel tudi naš prijatelj Krjavelj in se je mastil s kostmi, ki so mu od vseh strani na obiranje letele od mize.

Cvet vsega društva pa so bili poglaviti naši znanci, Kvas, deseti brat in Dolef, dasi so se razno obnašali. Kvas je tiho sedel na voglu in opazoval ljudi in navade. Kmetje, posebno starešina Matevžek, ki je v kotu sedel in nekatero neumno in smešno razdri, so si imeli in šteli za veliko čast, da je svatovščina imela gosposkega gosta. Zato pa so pokladali najtoistejše in najlepše prigrizljaje predenj.

Deseti brat ni hotel sedeti med gosti. V svoji navadni obleki je stal sredi hiše, zdaj pa zdaj se glasno zakrohotal in kadar so godci kako novo ubrali, je vzdigoval nerodne boste noge, jih metal visoko od sebe in s peto bil ob tla, kakor bi hotel plesati.

O Dolfu je malo drugega povedati, kakor da je imel kuplco vedno med prsti.

»Naj Krjavelj pije! Povedal nam bo, ali je res hučič na svetu,« pravi starešina Matevžek.

»O res, to pa to, saj sem ga jaz presekali, na dva

kosa sem ga presekali!« zavpije Krjavelj vesel, slane použije dar iz kozarca in je bil brž pripraven, svojo povest praviti.

»O svoji ženi naj pove, zdaj smo na ženitovanju — zavpije deseti brat.

»Kaj je bil kdaj oženjen Krjavelj?« vpraša Krivec.

»O, bil, bil;« odgovori Krjavelj, »sveti Kozmek me je bil dal, Bog mu daj dobro, vsi sveti so mi jo vzeli, mojo Urško, Bog jim te grehe odpusti, jaz pa jih ne bom nikoli pozabil, kaj menite!«

In nakremži se Krjavelj in se namrda, nabere v čudovite gubance, razvleče usta na široko, stisne oči in si jih jame brisati s pestjo ter zatuli čudovit jok, da so se nekateri smejali, nekaterim pa se je žalje smilliti.

»Nič ne jokaj, brate!« ga tolaži deseti brat, »Urška ni bila latvice kislega mleka vredna. Zakaj bi ti lili in solze počel za njo.«

»Kaj lažeš!« se srdi Krjavelj.

»Povej rajši, kako sta se zmenila, koliko časa sta bila skupaj,« pravi Krivec.

»Kako sva se seznanila!« odgovori Krjavelj, »sem dejal ti, ona je dejala ti, pa je bilo vse. Jaz sem za pečko ležal, pri Bučarju je bilo, pa trebih me je bolel.«

»Zakaj ga nisi ozdravil tako kakor kozo?« vpraša deseti brat.

»Zato, ker se nisem domislil. — Trebih me je bolel; kar pride Bučar in mi pove, da je Hrvat, ki prasiče čez hosto gnali, ena takih živali v travo polegla!«

»Kaj lažeš, ni bila crknila, samo hoditi ni mogla več. Jaz nisem imel kaj jesti, pozabim trebih in grem živinčeta iskat. Tam pri cesti je bilo stegneno. Jaz primem za prednje noge — takole — potegnem vso žival čez hrbet, eno nogo čez eno, drugo čez drugo ramo, sadnje so mi pa doli pod hrbiščem po mojih nogah opletale in rilec je čez mojo glavo naprej molel, takole! Teško sem nosil, grozno so me slabosti obhajale pa mrak se je delal in trebih me je bolel. Tačas sem Boga klical na pomaganje, ali nič ni izdalo. Kar mi je prišlo na um: ti Krjavelj, danes je sveti Kozmek in sveti Domen, to sta bila dva konjederkina brata, sta ljudi zdravila in dobra dela doprinala; prosil ju, ona dva ti bosta pomagala, da boš imel manj težave s prašičem. In ko sem roke povzdignil, spustil sem ponevedoma obe gnjati, prase se mi je zmuznilo po hrbtu na tla, rilec mi je še klobuk posnel. In potlej sem prosil svetega Kozmeka, naj mi pride na ramo pomagat ali pa naj vsaj na eno živo dušo pošlje, ker sam nisem mogel praseti zopet na ramo spraviti, kakor je pred bilo.«

»Ali te je zaslísal sveti Kozmek?« vprašajo eni.

»Kajpak, da me je,« odgovori Krjavelj. »Komaj sem jezik za zobe dejal od molitve, že sem zagledal eno žensko, ki je mimo prišla.«

»Stara beračica je bila!« reče Martinek.

»Kdo pravi! Kako bo stara, saj še šestdeset let ni živela do tačas! Kako bo beračica, kaj me je vbogajme prosila, kaj-li? — Jaz pravim: ti, ženska, Bog te je ustvaril, Bog te je dal, pomagaj mi na ramo! In brž je poprijela prašiča za eno bedresce in mi je pomagala vleči

na ramo. Jaz pa sem brž dejal: to je dobra ženska, to bi ti vzela. To sem ji naravnost povedal, iz oči v oči. Ona pa ni dejala nobene slabe besedice, samo z brado je pokimala in do dobrega sva se zmenila, da je njej Urška ime, da se meni Krjavelj pravi, da ona ni nikjer doma, da imam jaz hišo in vse je bilo pri kraju. Za doto je nisem vprašal; pa sem vendar videl, da ima eno vrečo in nekaj v nji. Bog ve, kaj je bilo.«

»Oves!« pravi Martinek.

»I, kaj še! Jaz trdim in mislim, da je bilo kaj boljšega tam notri. Pa naj bo že, kar hoče, jaz bi jo bil rad imel, kakor se nihče ni človeka rad imel, ko bi gosposka, duhovska in podeželska, ne bila samo zato na svetu, da ljudem nagaja in sitnosti dela.« Urška, kar z menoj pojdi, mrak je že,« tako sem ji dejal in šla je z menoj v mojo hišo. Postlal sem posteljo v hiši za njo, sam pa sem v vežeh ležal. Šest tednov je bila pri meni, to je od svetega Kozmeka do vseh svetih. Dva krat sem bil pri fajmoštru in sem lepo prosil, obete in obljube delal, ali vse zastonj; ne smeš se ženiti, so mi dejali in vse so čekali, da sem nor, da nimam nič in Bog zna, kaj še. Kar so ta gospod govorili, dejal je tudi oni gori na Slemenicah. Molil sem na vseh svetih zjutraj pri prvi maši tri očenaše in dve veri na čast vsem svetnikom in svetnicam, prosil sem vse verne duše v vicah, da bi omečile fajmoštru srce in gospodu malo premisleka vdahnile, da bi mi dovolili, česar ga bom šel še v tretje prositi. Res, po maši pravim: sveti križ božji, da bi vse dobro izteklo! Ko sem se ustopil tja pred moža, začel sem moledkovati in prositi, kakor ne bom sv. Petra na poslednji dan nebes prosila.

»Ali te niso uslišali?« vpraša Krivec.

»O pač!« pravi Krjavelj. »Naveličal se me je, svojo poslušati in mi je nazadnje rekel: če ti gospod, građu in soseska dovoli in če imaš ženo s čim pravit, naredi, kakor hočeš, pa kesaj se boš. — In jaz sem vesel šel domu. Doma pa je bilo zaprto, Urške ni nikjer. Reva je bila pobegnila, nikoli več je nje ne videl.«

»Ali se ti kaj toži za njo?«

Krjavelj se v jok spusti in pripoveduje: »O pač! mi je tožilo. Ze leto in zopet leto je minilo, Urška bila že najbrž umrla in jaz sem še včasih mislil, kako lepo bi bilo, ko bi mi je ne bili vsi sveti vzeli. Tisto sen sem bil dosti pridela, letko bi se bil ženil. Krivčevka sem imel poldevet naramnih koš, korenje mi bilo dobro obrodilo, vsaka luknja ga je bila polna. Kaj menite, kadar so vrata zaškrpala, vselej sem mislil, zdajle pa moja rajnica Urška gre.«

Komaj je Krjavelj izgovoril in debelo solzo otko res vrata zaškrpajo, ali namesto rajnice Urške prišel v hišo le Marjan. Vsi so veseli pozdravili gospo samo desetemu bratu je lice zatemnelo; usedel se tja h godcem, vgozdil koščeno brado med palec in prste ter tako naslonjen tiho sam zase ždel, na noben vprašanje nič odgovoril in nikamor pogledal.

Tudi Lovreta je malo rdečica občila, ko je Marjan potem ko je skoraj vsakega svata posebej ogovoril, vsakemu napil, prisedel se zraven njega in dejal: »Kaj ste tudi vi prišli?«

Po I. L. Idriessu **Brodolomca na Koralnem morju** Riše Miha Alič

24

24. Divjaki so plesali do zore. Jakec je mukoma vprašal malega Johna: »Je kateri izmed naših ostal živ?«

»Niti eden!«

»Videl sem, kako te je davil toponosi merijasec. Zakaj ti je prizanesel?«

»Ne vem.«

»Si hudo ranjen?«

»Počutim se slabo, ko da gorim po ce-

lem telesu. Niti z roko ne morem ganiti, kaj da bi se premaknil... Vendar nimam občutka, da bi bila kakšna kost zlomljena. Ali so tebe zelo zdelali?«

»Precej manj kot tebe. Mislim, da imam zlomljeno rebro.«

»Kaj bo z nama... Le kaj bodo napravili z nama?«

Dečka sta umolknila in pristuhnila vri-

skanju okrog ognjev. Od vseh, ki so bili na splavu, so divjaki prizanesli le Jakcu Irlandu in Johnu Sextonu. To pa samo zatega delj, ker so verjeli, da sta mala »Lamaras«, sinova otočanov, ki so jih poznali. Rešili so ju, da bi dobili bogato odkupnino. Cutcut je na odkupnino sprva sicer pozabil, toda sredi pokola se je spomnil in opozoril Biska.